

**Bruselj, 27. februar 2025
(OR. en)**

6596/25

**Medinstitucionalna zadeva:
2025/0045(COD)**

**SIMPL 2
ANTICI 4
ECOFIN 216
EF 44
DRS 9
COMPET 94
FIN 246
COH 8
CODEC 179
ESM
ECB
*EIB***

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	27. februar 2025
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2025) 81 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2025) 81 final.

Priloga: COM(2025) 81 final



EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 26.2.2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi
z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda v
podjetjih glede trajnostnosti**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2025) 80 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Splošno ozadje in cilji

Mario Draghi je v svojem poročilu o prihodnosti evropske konkurenčnosti poudaril, da mora Evropa ustvariti regulativno okolje, ki bo spodbujalo konkurenčnost in odpornost, ter opozoril na breme in stroške izpolnjevanja obveznosti, ki jih ustvarjata direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti¹. Voditelji držav in vlad EU so v izjavi iz Budimpešte o novem dogovoru o evropski konkurenčnosti pozvali h „koreniti[m] sprememb[am] in poenostavit[vam]“, tako da bo zagotovljen jasen, preprost in pameten regulativni okvir za podjetja ter močno zmanjšana upravna in regulativna bremena in bremena poročanja, še posebej za MSP². Komisijo so pozvali, naj predloži konkretne predloge za zmanjšanje zahtev glede poročanja za vsaj 25 % v prvi polovici leta 2025.

Komisija je v svojem sporočilu o kompasu za konkurenčnost za EU potrdila, da bo predlagala prvi „zbirni sveženj za poenostavitve“, ki bi vključeval daljnosežno poenostavitve na področjih poročanja o trajnostnem financiranju, potrebne skrbnosti glede trajnostnosti in taksonomije³. Komisija je v svojem sporočilu z naslovom Enostavnejša in hitrejša Evropa: Sporočilo o izvajanju in poenostavitvi določila program izvajanja in poenostavitve, ki prinaša hitre in vidne izboljšave za ljudi in podjetja na terenu, za kar ne zadostuje postopen pristop, ter poudarila potrebo po drznem ukrepanju za racionalizacijo in poenostavitve pravil EU ter nacionalnih in regionalnih pravil⁴.

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti je začela veljati 5. januarja 2023⁵. Okrepila in posodobila je zahteve glede poročanja podjetij o trajnostnosti s spremembami računovodske direktive, direktive o preglednosti, direktive o revizijah in uredbe o revizijah⁶. Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti je pomemben element evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za trajnostno financiranje⁷. Njen cilj je zagotoviti, da imajo vlagatelji informacije, ki jih potrebujejo za razumevanje in obvladovanje tveganj, ki so jim podjetja, v katera se vlaga, izpostavljena zaradi podnebnih sprememb in drugih vprašanj v zvezi s trajnostnostjo. Njen cilj je tudi zagotoviti, da imajo vlagatelji in drugi deležniki potrebne informacije o vplivih podjetij na ljudi in okolje. S tem prispeva k finančni stabilnosti in okoljski celovitosti. To je nujen pogoj za to, da se finančni viri stekajo k podjetjem, ki si prizadevajo za

¹ Prihodnost evropske konkurenčnosti, september 2024.

² Izjava iz Budimpešte o novem dogovoru o evropski konkurenčnosti, 8. november 2024.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij (COM(2025) 30 final): Kompas za konkurenčnost za EU.

⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij (COM(2025) 47 final): Enostavnejša in hitrejša Evropa: Sporočilo o izvajanju in poenostavitvi.

⁵ Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 (direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti).

⁶ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 (računovodska direktiva), Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 (direktiva o preglednosti), Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 (direktiva o revizijah), Uredba (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 (uredba o revizijah).

⁷ Sporočilo Komisije Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final), Sporočilo Komisije Akcijski načrt: financiranje trajnostne rasti (COM(2018) 97 final).

cilje glede trajnostnosti, ter ustvarja večjo odgovornost in preglednost do vseh deležnikov v zvezi s trajnostno uspešnostjo podjetij.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti je začela veljati 25. julija 2024⁸. Njen cilj je zagotoviti, da podjetja, ki poslujejo na enotnem trgu EU, prispevajo k doseganju širših ambicij Evropske unije za prehod na trajnostno in podnebno nevtravno gospodarstvo, pri čemer se vzpostavijo ustrezni sistemi upravljanja in obvladovanja ter sprejmejo ustrezni ukrepi za prepoznavanje in obravnavanje negativnih vplivov na človekove pravice in okolje pri njihovem poslovanju ter poslovanju njihovih hčerinskih družb in v njihovih globalnih vrednostnih verigah. Poleg tega je njen cilj zagotoviti, da podjetja sprejmejo in izvajajo načrt za prehod za blažitev podnebnih sprememb.

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti se zdaj izvajata v novih in težkih razmerah. Ruska vojna agresija proti Ukrajini je zvišala cene energije za podjetja EU. Trgovinske napetosti se povečujejo, saj se geopolitično okolje še naprej spreminja. Zaradi različnega pristopa nekaterih drugih večjih jurisdikcij v zvezi z ureditvijo poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda se porajajo vprašanja o učinkih teh zakonov na konkurenčni položaj podjetij EU. Sposobnost Unije, da ohrani in zaščiti svoje vrednote, je med drugim odvisna od sposobnosti njenega gospodarstva, da se prilagodi in konkurira v nestabilnih in včasih sovražnih geopolitičnih razmerah.

Ta predlog zato vsebuje določbe za poenostavitev in racionalizacijo regulativnega okvira, da bi zmanjšali breme za podjetja, ki izhaja iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ne da bi pri tem ogrozili cilje politike katerega koli od zakonodajnih aktov, ter zagotovili stroškovno učinkovitejše uresničevanje splošnih ambicij evropskega zelenega dogovora v zvezi z zelenim in pravičnim prehodom.

Predlog vključuje več pomembnih poenostavitev in prožnosti, ki bi lahko podjetja spodbudile k prostovoljni uporabi poročanja o trajnostnosti in taksonomiji v večjem obsegu. Podjetja z močnimi profili trajnostnosti bi to lahko izkoristila kot razlikovalni dejavnik, ki bi lahko pomenil prednost pri privabljanju naložb v njihovo poslovanje. Podjetja v prehodu imajo lahko koristi od prostovoljnega poročanja, saj se lahko odločijo, kako bodo komunicirala o svojih strategijah prehoda brez pritiska obveznih razkritij, hkrati pa privabljajo naložbe.

Vzporedno s tem predlogom je Komisija predložila ločen zakonodajni predlog za odlog začetka uporabe direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in nekaterih določb direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti.

Posebno ozadje in cilji tega predloga v zvezi z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti

Za direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti je trenutno predvideno, da se uporablja za velika podjetja, MSP z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, obvladujoča podjetja velikih skupin in izdajatelje, ki spadajo v te kategorije podjetij. Začetek uporabe zahtev glede poročanja, uvedenih z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, poteka postopoma glede na različne kategorije podjetij. V prvem valu morajo veliki subjekti javnega interesa z

⁸ Direktiva (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 (direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti).

več kot 500 zaposlenimi prvič poročati leta 2025 za poslovno leto 2024⁹. V drugem valu morajo druga velika podjetja poročati leta 2026 za poslovno leto 2025¹⁰. V tretjem valu morajo MSP z vrednostnimi papirji, ki kotirajo na reguliranih trgih EU, leta 2027 poročati za poslovno leto 2026, čeprav imajo možnost, da se odločijo za izvzetje iz poročanja za poslovni leti 2026 in 2027¹¹. V četrtem valu morajo nekatera podjetja zunaj EU, ki poslujejo na ozemlju Unije nad določenimi pragovi, poročati leta 2029 za poslovno leto 2028¹².

V skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti morajo podjetja, ki spadajo na področje uporabe, poročati informacije o trajnostnosti v skladu z obveznimi evropskimi standardi poročanja o trajnostnosti (ESRS), Komisija pa mora take standarde sprejeti z delegiranimi akti. Komisija je julija 2023 sprejela prvi sklop ESRS, ki so nesektorski, kar pomeni, da jih morajo uporabljati vsa podjetja, ki spadajo na področje uporabe, ne glede na gospodarski sektor, v katerem podjetje posluje.¹³ V skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti mora Komisija sprejeti tudi sektorske standarde poročanja, prvi sklop takih standardov pa naj bi bil sprejet do junija 2026. Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti omogoča MSP, ki kotirajo na borzi, da namesto celotnega sklopa ESRS poročajo z uporabo ločenega in enostavnejšega, sorazmernega sklopa standardov.

EFRAG je na zahtevo Komisije predložila standard poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani MSP, ki ne spadajo na področje uporabe zahtev glede poročanja (v nadaljnjem besedilu: prostovoljni standard za MSP)¹⁴. Cilj prostovoljnega standarda za MSP je MSP zagotoviti enostavno, splošno priznano orodje, s katerim lahko zagotavljajo informacije o trajnostnosti bankam, velikim podjetjem in drugim deležnikom, ki bi lahko zahtevali take informacije.

Drugi pomembni vidiki direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti so določbe o dajanju zagotovil in poročanju informacij o vrednostni verigi. Podjetja morajo objaviti svoje informacije o trajnostnosti skupaj z mnenjem zakonitega revizorja ali, če države članice to dovolijo, neodvisnega ponudnika storitev dajanja zagotovil. Sedanja zahteva se nanaša na dajanje omejenega zagotovila, direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti pa določa, da bi to lahko v prihodnosti pod določenimi pogoji postala zahteva po dajanju sprejemljivega

⁹ Prav tako subjekti javnega interesa, ki so obvladujoča podjetja velike skupine z več kot 500 zaposlenimi, za konsolidirano poročanje o trajnostnosti. „Subjekti javnega interesa“ so v členu 2, točka 1, računovodske direktive opredeljeni kot podjetja, in sicer: (a) za katera velja pravo države članice in katerih prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu EU; (b) kreditne institucije; (c) zavarovalnice ali (d) podjetja, ki jih države članice imenujejo za subjekte javnega interesa. „Velika podjetja“ so v členu 3(4) računovodske direktive opredeljena kot podjetja, ki na dan svoje bilance stanja presegajo vsaj dve od naslednjih treh meril: (a) bilančna vsota: 25 000 000 EUR; (b) čisti prihodek: 50 000 000 EUR; (c) povprečno število zaposlenih v poslovnem letu: 250.

¹⁰ Prav tako druga obvladujoča podjetja velikih skupin za konsolidirano poročanje o trajnostnosti.

¹¹ Del tretjega vala so tudi majhne in nekompleksne kreditne institucije ter lastne zavarovalnice in pozavarovalnice, čeprav lahko dodatno dvoletno izvzetje uporabijo le, če so MSP, ki kotirajo na borzi.

¹² V skladu s členom 40a računovodske direktive, kakor je bila spremenjena z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, mora podjetje, ki nima sedeža v EU, poročati informacije o trajnostnosti na ravni skupine, če (a) ustvari več kot 150 milijonov EUR v Uniji in (b) ima odvisno podjetje v EU, za katero veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti, uvedene z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, ali podružnico v EU, ki ustvari več kot 40 milijonov EUR. V tem primeru pravna obveznost objave poročila velja za odvisno podjetje ali podružnico v EU.

¹³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/2772 z dne 31. julija 2023 o dopolnitvi Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede standardov poročanja o trajnostnosti.

¹⁴ EFRAG se je prej imenovala Evropska svetovalna skupina za računovodsko poročanje, vendar je zdaj njeno uradno ime le EFRAG. Je neodvisen zasebni organ z več deležniki, ki ga večinoma financira EU.

zagotovila¹⁵. V skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti mora Komisija z delegiranimi akti sprejeti tudi standarde za dajanje zagotovil o trajnostnosti.

V skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti morajo podjetja poročati informacije o vrednostni verigi v obsegu, ki je potreben za razumevanje njihovih vplivov, tveganj in priložnosti, povezanih s trajnostnostjo. V direktivi o poročanju podjetij o trajnostnosti je določena tako imenovana zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi, ki določa, da ESRS ne smejo vsebovati zahtev glede poročanja, ki bi od podjetij zahtevale, da od MSP v svoji vrednostni verigi pridobijo informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s sorazmernim standardom za MSP, ki kotirajo na borzi.

Namen tega predloga je zmanjšati breme poročanja in omejiti kaskadni učinek pri obveznostih na manjša podjetja. Prvič, namen tega predloga je poenostaviti okvir in zmanjšati breme na naslednje načine:

- število podjetij, za katera veljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti, bi se zmanjšalo za približno 80 %, pri čemer bi se iz področja uporabe izključila velika podjetja z do 1 000 zaposlenimi (tj. nekatera podjetja iz drugega vala in nekatera podjetja iz prvega vala) in MSP, ki kotirajo na borzi (tj. vsa podjetja iz tretjega vala). Zahteve glede poročanja bi se uporabljale samo za velika podjetja z več kot 1 000 zaposlenimi (tj. podjetja, ki imajo več kot 1 000 zaposlenih in bodisi prihodek nad 50 milijonov EUR bodisi bilanco stanja nad 25 milijonov EUR). S tem spremenjenim pragom bi direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti tesneje uskladili z direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti¹⁶;
- za podjetja, za katera ne veljajo zahteve glede obveznega poročanja o trajnostnosti, Komisija predlaga sorazmeren standard za prostovoljno uporabo, ki bi temeljil na prostovoljnem standardu za MSP, ki ga je razvila EFRAG. V skladu s tem predlogom bi Komisija ta prostovoljni standard sprejela kot delegirani akt. Medtem namerava Komisija za obravnavo povpraševanja na trgu čim prej izdati priporočilo o prostovoljnem poročanju o trajnostnosti na podlagi prostovoljnega standarda za MSP, ki ga je razvila EFRAG;
- zgornja meja glede obsega informacij v vrednostni verigi bi se razširila in okrepila. Uporabljala bi se neposredno za podjetje, ki poroča, namesto da bi bila samo omejitev tega, kar se lahko določi z ESRS. Zaščitila bi vsa podjetja z do 1 000 zaposlenimi in ne le MSP, kot to velja zdaj. Omejitev bi bila opredeljena s prostovoljnim standardom, ki ga Komisija sprejme kot delegirani akt na podlagi prostovoljnega standarda za MSP, ki ga je razvila EFRAG. To bo znatno zmanjšalo kaskadni učinek;
- ne bi bilo sektorskih standardov poročanja, s čimer bi se izognili povečanju števila predpisanih podatkovnih točk, ki bi jih morala poročati podjetja;

¹⁵ Obseg dela pri poslu dajanja omejenega zagotovila je bistveno manjši kot pri poslu dajanja sprejemljivega zagotovila. Sklepna ugotovitev posla dajanja omejenega zagotovila je običajno izražena v nikalni obliki z navedbo, da ponudnik dajanja zagotovil ni ugotovil ničesar, na podlagi česar bi lahko sklepal, da vsebina vsebuje bistvene napake. Sklepna ugotovitev posla dajanja sprejemljivega zagotovila je običajno izražena v tridni obliki, njen rezultat pa je podaja mnenja o merjenju obravnavane vsebine glede na predhodno določena merila.

¹⁶ Poleg tega in zaradi skladnosti bi se v členu 40a računovodske direktive prag čistega prihodka za podjetje, ki nima sedeža v EU in za katerega bi veljale zahteve glede poročanja na ravni skupine, zvišal s 150 milijonov EUR, ustvarjenih v Uniji, na 450 milijonov EUR. Prav tako se zaradi skladnosti prag za podružnico v EU iz člena 40a zviša s 40 milijonov EUR na 50 milijonov EUR, prag za odvisno podjetje v EU pa je omejen na velika podjetja, kot so opredeljena v računovodski direktivi. Ključna pragova direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti sta 1 000 zaposlenih in 450 milijonov EUR prihodka.

- možnost prehoda z zahteve po dajanju omejenega zagotovila na zahtevo po dajanju sprejemljivega zagotovila bi bila odpravljena. To bo zagotovilo jasnost, da se stroški dajanja zagotovil za podjetja, ki spadajo na področje uporabe, v prihodnosti ne bodo povečali;
- namesto obveznosti Komisije, da do leta 2026 sprejme standarde za dajanje zagotovil o trajnostnosti, bo Komisija do leta 2026 izdala ciljno usmerjene smernice o dajanju zagotovil. To bo Komisiji omogočilo, da hitreje obravnava porajajoča se vprašanja na področju dajanja zagotovil o trajnostnosti, ki lahko ustvarijo nepotrebno breme za podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja;
- predlog uvaja ureditev prostovoljne vključitve, v skladu s katero velika podjetja z več kot 1 000 zaposlenimi in čistim prihodkom, ki ne presega 450 milijonov EUR, ki trdijo, da so njihove dejavnosti usklajene ali delno usklajene s taksonomijo EU, razkrijejo svoje ključne kazalnike uspešnosti za prihodke in za naložbe v osnovna sredstva ter se lahko odločijo razkriti svoj ključni kazalnik uspešnosti za naložbe v obratna sredstva. S tem pristopom prostovoljne vključitve se bodo v celoti odpravili stroški izpolnjevanja pravil o poročanju o taksonomiji za velika podjetja z več kot 1 000 zaposlenimi in čistim prihodkom, ki ne presega 450 milijonov EUR, ki ne trdijo, da so njihove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se v skladu z uredbo o taksonomiji štejejo za okoljsko trajnostne. Poleg tega ta predlog zagotavlja več prožnosti, saj tem podjetjem omogoča, da poročajo o dejavnostih, ki izpolnjujejo nekatera tehnična merila za pregled taksonomije, ne da bi izpolnjevale vsa. Tako poročanje o delni usklajenosti lahko sčasoma spodbudi postopen okoljski prehod dejavnosti v skladu s ciljem povečanja financiranja prehoda.

Drugič, Komisija namerava sprejeti delegirani akt za revizijo prvega sklopa ESRS. Da bi hitro dosegli poenostavitev in racionalizacijo ESRS ter podjetjem zagotovili jasnost in pravno varnost, namerava Komisija sprejeti potreben delegirani akt čim prej, najpozneje pa šest mesecev po začetku veljavnosti tega predloga. Z revizijo delegiranega akta se bo znatno zmanjšalo število obveznih podatkovnih točk ESRS z (i) odstranitvijo tistih, ki se štejejo za najmanj pomembne za poročanje o trajnostnosti za splošne namene, (ii) dajanjem prednosti kvantitativnim podatkovnim točkam pred opisnim besedilom ter (iii) nadaljnjim razlikovanjem med obveznimi in prostovoljnimi podatkovnimi točkami, ne da bi ogrozili interoperabilnost s svetovnimi standardi poročanja in brez poseganja v oceno pomembnosti vsakega podjetja. Z revizijo bodo pojasnjene določbe, ki se štejejo za nejasne. Izboljšala se bo skladnost z drugimi zakonodajnimi akti EU. Revizija bo zagotovila jasnejša navodila o tem, kako uporabljati načelo pomembnosti, da se zagotovi, da podjetja poročajo le pomembne informacije, in da se zmanjša tveganje, da ponudniki storitev dajanja zagotovil podjetja nenamerno spodbujajo k poročanju informacij, ki niso potrebne, ali namenjanju prekomernih virov za postopek ocenjevanja pomembnosti. Poenostavila bo strukturo in predstavitev standardov. Dodatno bo okrepila že tako zelo visoko stopnjo interoperabilnosti s svetovnimi standardi poročanja o trajnostnosti. Uvedle se bodo tudi vse druge spremembe, ki se morda štejejo za potrebne glede na izkušnje s prvo uporabo ESRS.

Tretjič, z ločenim predlogom, ki ga je Komisija predložila vzporedno s tem predlogom, bi se za dve leti odložil začetek uporabe zahtev glede poročanja za drugi val (velika podjetja, ki niso subjekti javnega interesa in imajo več kot 500 zaposlenih, ter velika podjetja z do 500 zaposlenimi¹⁷) in tretji val (MSP, ki kotirajo na borzi, majhne in nekompleksne kreditne institucije ter lastne zavarovalnice in pozavarovalnice). Cilj odloga je preprečiti, da bi morala

¹⁷Prav tako podjetja, ki niso subjekti javnega interesa in so obvladujoča podjetja velikih skupin z več kot 500 zaposlenimi, ter podjetja, ki so obvladujoča podjetja velikih skupin z do 500 zaposlenimi.

nekatera podjetja poročati za poslovno leto 2025 (drugi val) ali 2026 (tretji val), nato pa bi bila oproščena te zahteve. Takšna situacija bi zadevnim podjetjem povzročila nepotrebne stroške, ki bi se jim bilo mogoče izogniti.

Komisija poziva zakonodajalca, naj hitro dosežeta dogovor o tem odlogu, zlasti za zagotovitev potrebne pravne jasnosti za podjetja v drugem valu, od katerih se trenutno zahteva, da prvič poročajo leta 2026 za poslovno leto 2025.

Posebno ozadje in cilji tega predloga v zvezi z direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

V skladu s sedanjimi pravili bi morale države članice direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti prenesti do 26. julija 2026. Začetek uporabe je predviden v treh valovih: od julija 2027 bi se pravila začela uporabljati le za največja podjetja EU, tj. tista, ki imajo več kot 5 000 zaposlenih in poročajo o letnem (svetovnem) čistem prihodku v višini več kot 1,5 milijarde EUR, ter za podjetja zunaj EU, ki ustvarijo več kot 1,5 milijarde EUR čistega prihodka v EU. V drugem valu bi morala od julija 2028 novi okvir upoštevati podjetja EU z več kot 3 000 zaposlenimi in več kot 900 milijoni EUR čistega prihodka ter podjetja zunaj EU, ki ustvarjajo tak čisti prihodek v EU. Nazadnje, julija 2029 bi morala vsa druga podjetja, ki spadajo na splošno področje uporabe, začeti uporabljati direktivo (nacionalna pravila za njen prenos). Ocenjuje se, da se bo od tega datuma direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti uporabljala za približno 6 000 velikih podjetij EU in približno 900 podjetij zunaj EU. Osebnostno področje uporabe in postopna uporaba upoštevata, da imajo podjetja različnih velikosti različne zmogljivosti za izvajanje novega obveznega okvira in sta kot taka ključna elementa pri zagotavljanju sorazmernega pristopa.

Kar zadeva velika podjetja, direktiva uporablja pristop, ki temelji na tveganju, kar jim omogoča, da prednostno najprej obravnavajo tiste vplive, ki so najverjetnejši ali najresnejši. Poleg tega direktiva od podjetja zahteva, da sprejme „ustrezne ukrepe“, ki so mu razumno na voljo, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera.

Direktiva omogoča tudi priložnosti za delitev stroškov prek skupnih pobud industrije in večdeležniških pobud.

Kar zadeva preprečevanje prenosa regulativnega bremena na poslovne partnerje, ki so MSP, direktiva od velikih podjetij, ki spadajo na področje uporabe, zahteva, da uporabljajo odgovorne pogodbene klavzule, naložbe, podporo in izboljšane nabavne prakse.

Kljub vsem tem elementom se šteje, da direktiva nalaga znatno regulativno breme, zlasti kadar so vrednostne verige zelo zapletene in obsežne, zato so poslovna združenja pozvala k nadaljnjim poenostavitvam in zmanjšanju bremena, tudi v zvezi z MSP, ki se domnevno lahko še vedno soočajo z neželenimi kaskadnimi učinki. Poleg tega so poslovna združenja opozorila na negotovosti, povezane z morebitnim povečanjem tveganj v zvezi z odgovornostjo.

Čeprav direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti že vključuje več mehanizmov za zagotavljanje sorazmernosti in zagotavljanje, da podjetja, ki spadajo na področje uporabe, pridobijo koristi za ugled in odpornost, ki jih prinaša bolj trajnostno upravljanje vrednostne verige, je ob upoštevanju povratnih informacij podjetij namen tega predloga pojasniti in poenostaviti okvir ter zmanjšati breme podjetij, vključno z enkratnimi in ponavljajočimi se stroški izpolnjevanja obveznosti, že v bližnji prihodnosti. V ta namen so uvedene zlasti naslednje spremembe:

- prilagoditev obveznosti v zvezi s posrednimi poslovnimi partnerji v verigi dejavnosti primerom izogibanja ali kadar obstajajo informacije, ki kažejo na verjetne ali dejanske negativne vplive,
- zmanjšanje zahtevane pogostosti rednih dejavnosti spremljanja ter
- pojasnitev in ciljno usmerjanje obsega sodelovanja deležnikov.

Predlog vključuje tudi več drugih elementov, katerih cilj je povečati pravno varnost in ustvariti enake konkurenčne pogoje v EU, kar prispeva k zmanjšanju bremena in boljši mednarodni konkurenčnosti.

Vzporedno s tem predlogom je Komisija sprejela tudi predlog, s katerim bi se za eno leto odložil rok za prenos in odpravil prvi val za začetek uporabe. Splošni rezultat skrajšanja roka iz direktive za sprejetje splošnih smernic s strani Komisije (člen 19(3)) je, da bodo imela podjetja, ki spadajo na področje uporabe, na voljo dve leti, da se pripravijo na začetek uporabe, kar jim bo omogočilo, da v celoti upoštevajo dobre prakse iz teh smernic.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Z odpravo razlikovanja med podjetji, ki kotirajo na borzi, in podjetji, ki ne kotirajo na borzi, je ta predlog skladen s ciljem unije kapitalskih trgov, da bi regulirani trgi EU postali privlačnejši kot vir financiranja.

Namen zahtev glede poročanja iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in ESRS je med drugim zagotoviti, da imajo udeleženci na finančnem trgu, kreditne institucije in upravljavci referenčnih vrednosti dostop do informacij o trajnostnosti, ki jih potrebujejo od podjetij za izpolnjevanje svojih obveznosti poročanja v skladu z uredbo o razkritjih v zvezi s trajnostnostjo, uredbo o kapitalskih zahtevah in uredbo o referenčnih vrednostih. Podjetja, za katera ne bi več veljale zahteve glede poročanja iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti v skladu s tem predlogom, lahko še vedno prostovoljno zagotavljajo informacije udeležencem na finančnem trgu, kreditnim institucijam in upravljavcem referenčnih vrednosti. Kadar je ustrezno, lahko to storijo z uporabo standardov za prostovoljno poročanje, ki bi jih Komisija v skladu s tem predlogom sprejela kot delegirane akte.

V skladu s tem predlogom morajo podjetja, da spadajo na področje uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti, imeti več kot 1 000 zaposlenih. Ker je prag 1 000 zaposlenih eno od glavnih meril, ki se uporabljajo za opredelitev, za katera podjetja velja direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ta predlog spodbuja tesnejšo usklajevanje med direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti od podjetij, za katera veljata tako direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti kot direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ne zahteva, da poleg tega, kar morajo poročati v skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, poročajo kakršne koli dodatne informacije. S predlaganimi spremembami se iz področja uporabe direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti ne bodo izvzela podjetja, za katera velja direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, kar pomeni, da se ohrani ta skladnost med obema zakonodajnima aktoma.

Skladnost z drugimi zakonodajnimi akti EU bo okrepljena s spremembami delegiranega akta o ESRS, pri čemer so spremembe ESRS najprimernejši način za doseganje tega cilja.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

V skladu z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti/ESRS poročanje o škodljivih vplivih ni omejeno na neposredne partnerje v vrednostni verigi. Skladnost z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti se ohrani, saj so predlagane spremembe direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, ki v prvi vrsti omejujejo skrbni pregled na neposredne partnerje v vrednostni verigi, dopolnjene z zahtevami za podjetja, ki spadajo na področje uporabe, da ocenijo posredne poslovne partnerje v primeru verjetnih informacij, ki kažejo na dejanske ali morebitne vplive na njihovi ravni. Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti dopolnjuje direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi s poročanjem o skrbnem pregledu, zdaj pa se predlaga, da se področje uporabe obeh pravnih aktov uskladi. Določba o načrtih za podnebni prehod bo boljje usklajena z besedilom direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, hkrati pa bo še naprej dopolnjevala direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti z jasno obveznostjo sprejetja takega načrta.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je skladen s politiko EU za povečanje konkurenčnosti, poenostavitev regulativnega okvira in zmanjšanje bremena za podjetja, hkrati pa še vedno dosega cilje politike iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti. To vključuje ohranjanje zelenega dogovora, saj je srednje- do dolgoročna konkurenčnost odvisna od tega, ali podjetja v svoje poslovanje ustrezno vključijo vidike trajnostnosti.

Kar zadeva direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, bi predlog poenostavil in racionaliziral zahteve v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti za podjetja, ki spadajo na področje uporabe, s čimer bi se zmanjšala upravna bremena v skladu s cilji iz kompasa za konkurenčnost, tj. ciljema zmanjšanja bremena za 25 % in 35 % (za MSP).

Hkrati predlog z zmanjšanjem učinkov na poslovne partnerje, med katerimi bodo številna MSP ali mala podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo, prispeva tudi k cilju podpiranja MSP in malih podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo ter da se jih razbremenijo nepotrebnih bremen, ki bi lahko negativno vplivala na njihovo blaginjo in rast. Razširitev področja uporabe določb, za katere velja največja harmonizacija, na osnovne dolžnosti skrbnega pregleda prispeva tudi k cilju enotnega trga, saj preprečuje razdrobljenost zaradi različnih nacionalnih pravil (t. i. čezmerno prenašanje) in zagotavlja enake konkurenčne pogoje po vsej Evropski uniji. Čeprav odprava enotnih pravil o civilni odgovornosti zmanjšuje harmonizacijo, zagotavlja spoštovanje obstoječih nacionalnih ureditev odgovornosti, s katerimi so podjetja, ki spadajo na področje uporabe, seznanjena, v skladu z načelom subsidiarnosti in zagotavlja večjo pravno varnost glede tveganj v zvezi z odgovornostjo v okviru nove vrste obveznosti podjetij, ki temeljijo na tveganju.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga predloga sta člena 50 in 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Člen 50 PDEU je pravna podlaga za sprejetje ukrepov EU za uresničevanje svobode ustanavljanja na enotnem trgu na področju prava gospodarskih družb ter Evropski parlament in Svet pooblašča, da ukrepata z direktivami. Člen 50 PDEU je pravna podlaga za direktivi 2006/43/ES in 2013/34/EU ter del pravne podlage za Direktivo (EU) 2022/2464 in Direktivo (EU) 2024/1760. Člen 114 PDEU je splošna pravna podlaga, katere cilj je vzpostaviti ali

zagotoviti delovanje enotnega trga – v tem primeru prostega pretoka kapitala in svobode ustanavljanja. Člen 114 PDEU je del pravne podlage za Direktivo (EU) 2022/2464 in Direktivo (EU) 2024/1760.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Računovodska direktiva, kakor je bila spremenjena z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, že ureja razkritje informacij o trajnostnosti v EU. Skupna pravila o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o njegovi zanesljivosti zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za podjetja s sedežem v različnih državah članicah. Znatne razlike v zahtevah glede poročanja in dajanja zagotovil o trajnostnosti med državami članicami bi povzročile dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo čezmejno, kar bi škodilo enotnemu trgu. Države članice same ne morejo spremeniti obstoječe zakonodaje EU, da bi zmanjšale breme za podjetja.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti zagotavlja enake konkurenčne pogoje po vsej Evropski uniji s harmonizacijo pravil o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti ob različni obstoječi zakonodaji o skrbnem pregledu na ravni držav članic. Glede na to države članice same ne morejo doseči cilja poenostavitve in racionalizacije zahtev glede skrbnega pregleda ter povezanih določb o javnem in zasebnem izvrševanju. Zato je potrebno ukrepanje na ravni EU.

- **Sorazmernost**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Ta predlog določa enostaven in sorazmeren okvir za poročanje o trajnostnosti, ki bi podjetja obravnaval glede na njihovo velikost:

- velika podjetja z več kot 1 000 zaposlenimi (tj. podjetja, ki imajo več kot 1 000 zaposlenih in bodisi prihodek nad 50 milijonov EUR bodisi bilanco stanja nad 25 milijonov EUR)¹⁸: zanje veljajo zahteve glede obveznega poročanja in morajo poročati v skladu s celotnim sklopom ESRS, ki bo sam revidiran in poenostavljen;
- podjetja, ki ne spadajo na področje uporabe (podjetja z do 1 000 zaposlenimi): zanje ne veljajo zahteve glede obveznega poročanja, lahko pa uporabijo sorazmerni prostovoljni standard, ki ga Komisija sprejme kot delegirani akt na podlagi prostovoljnega standarda za MSP, ki ga je razvila EFRAG, in so z zgornjo mejo glede obsega informacij v vrednostni verigi zaščiteni pred pretiranimi zahtevami po informacijah večjih podjetij, ki spadajo na področje uporabe.

Ta okvir je bolj sorazmeren način za doseganje ciljev politike iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti.

¹⁸ Prav tako obvladujoča podjetja skupin s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi na konsolidirani podlagi za konsolidirano poročanje o trajnostnosti.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

S predlaganimi spremembami bo direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti postala bolj sorazmerna, saj je cilj sprememb poenostaviti in racionalizirati obveznosti podjetij v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti, ne da bi pri tem ogrozili cilje direktive in okvir EU za trajnostnost. Osnovni cilj politike tega predloga je prav nadaljnja krepitev sorazmernosti direktive, da bi se povečala učinkovitost pri doseganju njenih ciljev, ob upoštevanju pozivov nekaterih deležnikov, ki menijo, da bi direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, kot je trenutno veljavna, podjetjem naložila prekomerno breme. Ciljna usmerjenost na obveznosti v zvezi s posrednimi poslovnimi partnerji v vrednostni verigi, zmanjšanje zahtevane pogostosti rednih dejavnosti spremljanja ter racionalizacija opredelitve deležnikov in bolj ciljno usmerjeno sodelovanje z ustreznimi deležniki ter omejitev korakov skrbnega pregleda, ko je potrebno sodelovanje, so primeri predlaganih elementov, ki so zasnovani z namenom, da bi bila direktiva bolj sorazmerna.

• **Izbira instrumenta**

Ta predlog sestavlja direktiva, ki spreminja določbe direktive o revizijah, računovodske direktive, direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti. Te direktive določajo obveznosti poročanja in ravnanja na področju trajnostnosti, ki se dopolnjujejo, direktiva omnibus pa je najprimernejši pravni instrument za spremembo takih obstoječih medsebojno povezanih direktiv s skupnim ciljem glede poenostavitve in zmanjšanja bremena.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

• **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti še ni bila prenesena oziroma je podjetja še niso uporabljala. Direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti je uporabil prvi sklop podjetij, ki prve izjave o trajnostnosti objavljajo predvsem v prvi polovici leta 2025. Zato ni bilo mogoče opraviti naknadne ocene ali preverjanja primernosti nobenega od zakonodajnih aktov.

• **Posvetovanja z deležniki**

Naslednje posvetovalne dejavnosti so prispevale k oblikovanju vsebine tega predloga:

- poziv Evropske komisije k predložitvi dokazov o racionalizaciji zahtev glede poročanja od oktobra do decembra 2023¹⁹;
- srečanja Evropske komisije s podjetji in drugimi deležniki v začetku februarja 2025;
- Evropska komisija je organizirala tudi ločene dejavnosti deležnikov, vključno z dvema velikima hibridnima forumoma deležnikov o direktivi o poročanju podjetij o trajnostnosti maja in novembra 2024, na katerih je sodelovalo približno 400 ljudi v živo in več kot 3 000 ljudi virtualno;

¹⁹ Komisija je od 17. oktobra do 1. decembra 2023 zbrala povratne informacije 193 deležnikov o možnih ukrepih za racionalizacijo zahtev glede poročanja. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrative-burden-rationalisation-of-reporting-requirements_sl.

- Evropska komisija je prejela zelo veliko število dopisov in podrobnih analiz vseh vrst deležnikov (od podjetij do vlagateljev, bank, civilne družbe, nevladnih organizacij, gospodarskih zbornic in nacionalnih uprav držav članic).

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Evropska komisija je s pozivom k predložitvi dokazov o racionalizaciji zahtev glede poročanja želela pridobiti dokaze in mnenja v zvezi s predpisi, ki naj bi ustvarjali upravno breme. Odzvalo se je skoraj 200 deležnikov in pozvalo predvsem k poenostavitvi poročanja o trajnostnosti, skrbnega pregleda in taksonomije EU.

Na srečanjih Evropske komisije z evropsko industrijo, socialnimi partnerji in civilno družbo v začetku februarja 2025 – vključno zlasti z dvodnevni dogodkom za deležnike (t. i. preverjanje dejanskega stanja), ki je Komisiji omogočil, da je poslušala izvajalce – so deležniki izrazili podporo splošnim ciljem direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, vendar so poudarili potrebo po poenostavitvi in harmonizaciji njunega izvajanja. Številni predstavniki podjetij so navedli, da so nekatere zahteve glede razkrivanja informacij o trajnostnosti iz ESRS preveč zapletene in številne, ter pozvali k reviziji ESRS, da bi zmanjšali število in zapletenost zahtev glede razkrivanja informacij. Priporočili so, da se nadalje preuči interoperabilnost evropskih standardov z mednarodnimi standardi ter omeji zahteve glede poročanja o vrednostni verigi.

Nekateri deležniki so se zavzeli za zmanjšanje področja uporabe direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, da bi MSP, ki kotirajo na borzi, in manjša velika podjetja razbremenili zahtev glede poročanja o trajnostnosti. Nekateri so se zavzeli za poenostavitev tako, da bi manjša velika podjetja ostala v področju uporabe direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, vendar bi jim omogočili uporabo sorazmernih standardov poročanja namesto uporabe prvega sklopa ESRS. Deležniki, ki so MSP, so poudarili, da je treba obravnavati kaskadni učinek zahtev glede poročanja o trajnostnosti na MSP v vrednostni verigi, in opozorili, da manj strogih ureditev poročanja zanje ne bi smele ogroziti obsežnejše zahteve po informacijah vzdolž dobavne verige ali s strani finančnih institucij.

Medtem ko so nekateri deležniki predlagali zaustavitev uporabe obstoječe zakonodaje, da bi se osredotočili na poenostavitev, so drugi menili, da je ohranitev pravil zelo koristna, ter se zavzeli za pomen pravne varnosti in regulativne stabilnosti za podjetja ter za ohranitev ciljev evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za trajnostno financiranje. Menili so tudi, da bi bilo treba za pojasnitev in poenostavitev nekaterih delov okvira za poročanje o trajnostnosti namesto obsežne spremembe obstoječih pravil uporabiti smernice za izvajanje. Predstavniki civilne družbe so menili, da napredna podjetja ne bi smela biti obravnavana manj ugodno kot druga podjetja. Izpostavili so povpraševanje finančnih trgov in končnih vlagateljev po informacijah o trajnostnosti.

Številni deležniki so opozorili, da zahteve glede dajanja zagotovil povzročajo razmere pretirane skladnosti. V zvezi s tem so nekateri deležniki pozvali k odložitvi zahteve po dajanju omejenega zagotovila oziroma Komisijo pozvali, naj hitro sprejme smernice za dajanje omejenega zagotovila, da se zahteve pojasnijo.

Številni deležniki iz podjetij in sektorja so bodisi pozvali k nadaljnji odložitvi sektorskih standardov poročanja o trajnostnosti bodisi zahtevali, da se zahteva po sektorskih standardih v celoti odstrani iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti. Podjetja so poudarila potrebo po pravilnem izvajanju poročanja v okviru prvega sklopa ESRS in navajanju na to poročanje ter

trdila, da bi uvedba sektorskih standardov za razkritja poleg prvega sklopa ESRS dodatno zapletla postopek poročanja o trajnostnosti.

Deležniki so pozvali tudi k jasnim smernicam v zvezi z oceno dvojne pomembnosti v skladu z ESRS. Mnogi so pozvali k večji skladnosti zahtev in harmoniziranim opredelitvam v različnih zakonodajnih aktih, kot so direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti, direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, taksonomija, uredba o razkritjih v zvezi s trajnostnostjo itd.

Potreba po poenostavitvi je bila izražena tudi v številnih drugih poročilih, priporočilih in stališčih deležnikov, tako s strani podjetij finančnega kot nefinančnega sektorja, od katerih številna poudarjajo pomen zmanjšanja zapletenosti in upravnih bremen ter so podlaga za ukrepe za zmanjšanje bremena, opisane v tem predlogu.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

Predlog temelji na informacijah iz posvetovanj z različnimi deležniki, vključno s podjetji, panožnimi združenji in organizacijami civilne družbe, ter na drugih stikih z deležniki in prejetih prispevkih deležnikov. To vključuje zlasti dvodnevni dogodek za deležnike (t. i. preverjanje dejanskega stanja), ki je Komisiji omogočil, da je od izvajalcev izvedela, katere izzive vidijo v zvezi s sedanjim zakonodajnim okvirom in kakšne bi bile možne rešitve za njihovo odpravo. Medtem ko so nekateri deležniki pozvali k daljnosežnim spremembam in odlogom, so drugi poudarili potrebo po regulativni varnosti in nasprotovali ponovnemu odprtju direktive ter se namesto tega osredotočili na izvajanje. Namen tega predloga je uravnotežiti te poglede z ohranjanjem celovitosti direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, hkrati pa uvesti spremembe za poenostavitev in racionalizacijo direktive.

• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Komisija je pri pripravi tega predloga upoštevala analize deležnikov in strokovnjakov o dejanskem in prihodnjem izvajanju direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti. Poleg tega so se pri predlogu upoštevali prispevki ustreznih deležnikov, vključno z uslužbenci podjetij za trajnostnost.

• Ocena učinka

Vprašanje konkurenčnosti je ključnega pomena, saj neposredno vpliva na sposobnost Evropske unije, da doseže trajnostno gospodarsko rast in ohrani svoj položaj na svetovnem trgu. Konkurenčnost, tesno povezana z inovacijami, učinkovitostjo in trajnostnostjo, je bistvena za spodbujanje gospodarske odpornosti in zagotavljanje, da lahko podjetja EU uspevajo v hitro razvijajočem se svetovnem okolju. Sedanje gospodarsko okolje, za katerega so značilni hiter tehnološki napredek, spreminjajoče se povpraševanje potrošnikov in večja svetovna konkurenca, zahteva hitro ukrepanje za zaščito konkurenčne prednosti EU. Glede na to nujnost predlog ne omogoča ocene učinka.

Vendar je treba opozoriti, da ta pobuda vključuje spremembe obstoječih pravnih aktov, za katere so bile že opravljene celovite ocene učinka. Spoznanja in dokazi, zbrani na podlagi teh prejšnjih ocen, so skupaj s prispevki deležnikov in razpravami z izvajalci prispevali k oblikovanju sedanjega predloga. Zato ter glede na pomen in nujnost te pobude je bilo odobreno odstopanje v skladu s smernicami Komisije za boljše pravno urejanje. V skladu s tem ni bila pripravljena celovita ocena učinka, vendar je predlogu priložen delovni dokument služb Komisije, ki vključuje analizo učinkov predlaganih ukrepov, vključno s kvalitativno analizo in, kadar je mogoče, ocenami prihrankov pri stroških ter podpornimi dokazi.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Ta predlog je izrecno namenjen doseganju večje poenostavitve ureditve poročanja o trajnostnosti.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

Predlog prispeva k primernosti predpisov z zmanjšanjem bremen ter zagotavljanjem skladnejšega in enostavnejšega regulativnega okolja ob spoštovanju ciljev EU glede trajnostnosti.

- **Temeljne pravice**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Ta predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti posredno pozitivno vpliva na temeljne pravice, saj lahko zahteve glede poročanja o trajnostnosti vplivajo na boljše ravnanje podjetij. Služi temu, da bi se podjetja bolj zavedala temeljnih pravic, in pozitivno vpliva na to, kako prepoznavajo in obvladujejo dejanske in morebitne škodljive vplive na temeljne pravice. Predlagane spremembe bi lahko delno zmanjšale te pozitivne učinke v zvezi s podjetji, za katera ne bi več veljale zahteve glede obveznega poročanja, vendar bi morale zmanjšanje upravnega bremena za taka podjetja privedi do drugih družbenih koristi v smislu ustvarjanja bogastva, zaposlovanja in inovacij, vključno z inovacijami za trajnostnost.

Direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti

Ta predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Eden od glavnih ciljev direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti je bil izboljšati varstvo človekovih pravic tako, da podjetja obravnavajo vplive na človekove pravice v svojih verigah dejavnosti. Ciljno usmerjanje na obveznosti v zvezi z verigo dejavnosti, ki zahteva ukrepanje, ki presega neposredne poslovne partnerje, kadar ima podjetje, ki spada na področje uporabe direktive, verjetne informacije, ki kažejo na take negativne vplive, je priznanje dejstva, da se negativni vplivi na človekove pravice pogosto pojavljajo v posrednih poslovnih odnosih. Čeprav se bodo njihove obveznosti proaktivnega prepoznavanja takih vplivov zmanjšale, da bi se izognili bremenom zaradi sistematičnega obravnavanja vseh delov pogosto zapletenih vrednostnih verig, bodo podjetja v prihodnosti še naprej odgovorna za spoštovanje človekovih pravic vzdolž svojih vrednostnih verig, kadar bodo imela take informacije.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog nima nobenih novih posledic za proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Za spremljanje napredka pri doseganju specifičnih ciljev predloga bo Komisija preučila možnost organizacije izmenjav z deležniki v različnih oblikah ter rednih anket uporabnikov informacij o trajnostnosti in podjetij, ki take informacije poročajo, odvisno od razpoložljivosti finančnih sredstev. V skladu s členom 6 direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti mora

Komisija do aprila 2029 predložiti poročilo o izvajanju direktive. Izvajanje direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, kakor je bila spremenjena, in njena učinkovitost pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti pri obravnavanju negativnih vplivov, bosta prav tako predmet rednega ocenjevanja v skladu s členom 36 navedene direktive. Ta predlog ne zahteva načrta za izvedbo.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Ker predlog uvaja posebne spremembe štirih obstoječih direktiv, bi morale države članice predložiti Komisiji besedila posebnih sprememb nacionalnih določb ali, če takih sprememb ni, pojasniti, katera posebna določba nacionalnega prava že uvaja spremembe, določene v predlogu.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti

Člen 1 spreminja Direktivo 2006/43/ES (v nadaljnjem besedilu: direktiva o revizijah):

- z odstavkom 1 se nadomesti člen 26a(3) direktive o revizijah, da se črtajo roki, v katerih mora Komisija sprejeti standarde dajanja omejenih zagotovil, in da se črta pooblastilo Komisiji, da sprejme standarde dajanja sprejemljivih zagotovil, skupaj s povezanimi navzkrižnimi sklicevanji;
- z odstavkom 2 se nadomesti člen 48a, drugi pododstavek, direktive o revizijah, da se popravi napaka pri navzkrižnem sklicevanju na standarde dajanja omejenih zagotovil.

Člen 2 spreminja Direktivo 2013/34/EU (v nadaljnjem besedilu: računovodska direktiva):

- z odstavkom 1 se v členu 1(3) računovodske direktive spremeni velikost podjetja, da spada na področje uporabe poročanja o trajnostnosti, kadar je to podjetje kreditna institucija ali zavarovalnica, da se upoštevajo spremembe v zvezi z velikostjo podjetij s področja uporabe člena 19a (tj. velika podjetja s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu);
- z odstavkom 1 se v členu 1(4) računovodske direktive določi tudi, da za evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), vzpostavljen z okvirnim sporazumom o EFSF, ne velja poročanje o trajnostnosti;
- odstavek 2 spreminja člen 19a računovodske direktive tako, da:
 - omeji število podjetij, ki morajo pripraviti in objaviti posamično poročanje o trajnostnosti, le na velika podjetja, ki imajo v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih;
 - uvaja zahtevo za države članice, da zagotovijo, da podjetja za namene poročanja informacij o trajnostnosti, kot se zahteva v računovodski direktivi, in brez poseganja v zahteve Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda, od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno največ 1 000 zaposlenih, ne poskušajo pridobiti nobenih informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo, ki se sprejmejo v skladu s členom 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v zadevnem sektorju. Za podjetja, ki poročajo o svoji vrednostni verigi v skladu s to zahtevo, je treba šteti, da izpolnjujejo pravila o poročanju o trajnostnosti;

- črta možnost za MSP, ki kotirajo na borzi, da poročajo na podlagi sorazmernejšega sklopa standardov, in črta dvoletno izvzetje iz poročanja o trajnostnosti za MSP, ki kotirajo na borzi, da se upošteva izključitev teh podjetij iz področja uporabe poročanja o trajnostnosti;
- z odstavkom 3 se vstavi člen 19b, da se velikim podjetjem, ki imajo v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih in čisti prihodek, ki ne presega 450 000 000 EUR, omogoči prožnejše razkritje informacij iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;
- odstavek 4 spreminja člen 29a računovodske direktive tako, da:
 - omeji število podjetij, ki morajo pripraviti in objaviti konsolidirano poročanje o trajnostnosti, le na obvladujoča podjetja velike skupine, ki ima v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih na konsolidirani osnovi;
 - uvaja zahtevo za države članice, da zagotovijo, da podjetja za namene poročanja informacij o trajnostnosti, kot se zahteva v računovodski direktivi, in brez poseganja v zahteve Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda, od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno največ 1 000 zaposlenih, ne poskušajo pridobiti nobenih informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo, ki se sprejmejo v skladu s členom 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v zadevnem sektorju. Za podjetja, ki poročajo o svoji vrednostni verigi v skladu s to zahtevo, je treba šteti, da izpolnjujejo pravila o poročanju o trajnostnosti;
- z odstavkom 5 se vstavi člen 29aa, da se velikim podjetjem, ki imajo na konsolidirani osnovi v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih in čisti prihodek, ki ne presega 450 000 000 EUR, omogoči prožnejše razkritje informacij iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;
- odstavek 6 spreminja člen 29b računovodske direktive tako, da:
 - črta pooblastilo Komisiji za sprejetje sektorskih standardov z delegiranimi akti;
 - določa, da standardi poročanja o trajnostnosti ne smejo določati razkritij, ki od podjetij zahtevajo, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno največ 1 000 zaposlenih, pridobijo kakršne koli informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo, ki se sprejmejo v skladu s členom 29ca;
- z odstavkom 7 se črta člen 29c računovodske direktive o pooblastilu Komisije za sprejetje bolj sorazmernega sklopa standardov za MSP, ki kotirajo na borzi, da se upošteva izključitev teh podjetij iz področja uporabe poročanja o trajnostnosti;
- z odstavkom 8 se v računovodsko direktivo vstavi novi člen 29ca, ki Komisijo pooblašča, da sprejme delegirane akte za določitev standardov poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki ne spadajo na področje uporabe. Ti standardi morajo biti sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti teh podjetij ter glede na razsežnost in kompleksnost njihovih dejavnosti. Kadar je možno, se mora z njimi določiti tudi struktura, ki jo je treba uporabiti za prikaz teh informacij.
- z odstavkom 9 se nadomesti člen 29d računovodske direktive, da se določi, da podjetjem njihovega poročanja o trajnostnosti ni treba opremiti z oznakami do sprejetja delegirane uredbe za označevanje poročanja o trajnostnosti;

- z odstavkom 10 se nadomesti člen 33(1) računovodske direktive, da se določi, da je kolektivna odgovornost članov upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja v zvezi z digitalizacijo poslovnega poročila omejena na njegovo objavo v enotni elektronski obliki, vključno z digitalnim označevanjem;
- odstavek 11 spreminja člen 34 računovodske direktive tako, da:
 - se črta sklicevanje na člen 29c v členu 34(1), da se upošteva odprava standardov poročanja o trajnostnosti za MSP, ki kotirajo na borzi;
 - se doda odstavek 2a, ki določa, da ponudniki dajanja zagotovil pripravijo svoje mnenje o zanesljivosti ob upoštevanju obveznosti podjetij, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno največ 1 000 zaposlenih, ne poskušajo pridobiti nobenih informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo;
- odstavek 12 spreminja člen 40a(1) računovodske direktive tako, da:
 - se omeji velikost odvisnega podjetja, ki spada na področje uporabe člena 40a, na merila za velika podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) računovodske direktive;
 - se zviša prag čistega prihodka za podružnico, da spada na področje uporabe člena 40a, s 40 milijonov EUR na 50 milijonov EUR, da se uskladi s pragom prihodka za velika podjetja;
 - se zviša prag čistega prihodka za podjetje iz tretje države, da spada na področje uporabe člena 40a, s 150 milijonov EUR, ustvarjenih v Uniji, na 450 milijonov EUR;
- odstavek 13 spreminja člen 49 računovodske direktive, da se na Komisijo prenese pooblastilo za določitev pravil, ki dopolnjujejo ureditev poročanja za dejavnosti, ki so le delno usklajene s taksonomijo.

Člen 3 spreminja člen 5(2) Direktive (EU) 2022/2464 (direktiva o poročanju podjetij o trajnostnosti), da bi se odrazilo zmanjšanje števila podjetij, ki spadajo na področje uporabe poročanja o trajnostnosti v skladu s členoma 19a in 29a računovodske direktive. Zlasti:

- z odstavkom 1, točka (a), se črta člen 5(2), pododstavek 1, točka (a), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, da se upošteva izključitev nekaterih podjetij v prvem valu s področja uporabe;
- z odstavkom 1, točka (b)(i), se nadomesti člen 5(2), pododstavek 1, točka (b)(i), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, s katerim se določa, za katera podjetja se bo uporabljalo posamično poročanje o trajnostnosti v drugem valu, tj. velika podjetja s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu;
- z odstavkom 1, točka (b)(ii), se nadomesti člen 5(2), pododstavek 1, točka (b)(ii), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, s katerim se določa, za katera podjetja se bo uporabljalo konsolidirano poročanje o trajnostnosti v drugem valu, tj. obvladujoča podjetja velike skupine s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu na konsolidirani podlagi;
- z odstavkom 1, točka (c), se razveljavi člen 5(2), pododstavek 1, točka (c), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, da se upošteva izključitev MSP, ki kotirajo na borzi, s področja uporabe;

- z odstavkom 2, točka (a), se črta člen 5(2), pododstavek 3, točka (a), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, da se upošteva izključitev nekaterih izdajateljev v prvem valu s področja uporabe;
- z odstavkom 2, točka (b)(i), se nadomesti člen 5(2), pododstavek 3, točka (b)(i), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, s katerim se določa, za katere izdajatelje se bo uporabljalo posamično poročanje o trajnostnosti v drugem valu, tj. izdajatelje, ki so velika podjetja s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu;
- z odstavkom 2, točka (b)(ii), se nadomesti člen 5(2), pododstavek 3, točka (b)(ii), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, s katerim se določa, za katere izdajatelje se bo uporabljalo konsolidirano poročanje o trajnostnosti v drugem valu, tj. izdajatelje, ki so obvladujoča podjetja velike skupine s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu na konsolidirani podlagi;
- z odstavkom 2, točka (c), se razveljavi člen 5(2), pododstavek 3, točka (c), direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti, da se upošteva izključitev izdajateljev, ki so MSP, s področja uporabe.

Člen 4 spreminja Direktivo (EU) 2024/1760 (direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti) v zvezi z naslednjimi glavnimi točkami: razširitev področja uporabe največje harmonizacije, ciljno usmerjanje skrbnega pregleda na praviloma neposredne poslovne partnerje, odprava obveznosti dokončne prekinitve poslovnega odnosa kot skrajnega ukrepa, omejitev pojma „deležnik“ in dodatna omejitev faz postopka skrbnega pregleda, ki zahtevajo sodelovanje deležnikov, podaljšanje intervalov, v katerih morajo podjetja redno spremljati ustreznost in učinkovitost ukrepov skrbnega pregleda, pojasnitev načel v zvezi z denarnimi kaznimi in odprava minimalne zgornje meje za globe, odprava vidikov klavzule o civilni odgovornosti in pravil o zastopniških tožbah, sprememba določb o izvajanju načrtov za podnebni prehod, črtanje klavzule o pregledu v zvezi s finančnimi storitvami in pospešitev sprejetja prvega sklopa (splošnih) izvedbenih smernic s strani Komisije. Zlasti:

- z odstavkom 1 se nadomesti člen 1(1), točka (c), direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, da se opis predmeta urejanja direktive uskladi s spremembami, predlaganimi za člen 22(1) v zvezi z izvajanjem načrtov za prehod za blažitev podnebnih sprememb;
- z odstavkom 2 se nadomesti člen 3(1), točka (n), direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi z opredelitvijo pojma „deležniki“, da se zmanjša obseg pojma „deležniki“ s poenostavitvijo opredelitve in omejitvijo na delavce in njihove predstavnike ter na posameznike in skupnosti, na katerih pravice ali interese so (v primeru dejanskih negativnih vplivov) ali bi lahko (v primeru morebitnih negativnih vplivov) „neposredno“ vplivali izdelki, storitve in dejavnosti podjetja, njegovih hčerinskih družb in njegovih poslovnih partnerjev. To na primer vključuje posameznike ali skupnosti v soseščini obratov, ki jih upravljajo poslovni partnerji, kadar jih neposredno prizadene onesnaženje (npr. razlitje nafte ali škodljive emisije), ali domorodna ljudstva, na katerih pravico do zemljiške posesti ali virov neposredno vpliva način, kako poslovni partner pridobiva, razvija ali drugače uporablja zemljišča, gozdove ali vode;
- z odstavkom 3 se nadomesti člen 4 direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi z ravno harmonizacije, da se področje uporabe največje harmonizacije razširi na več dodatnih določb direktive, ki urejajo temeljne vidike postopka skrbnega pregleda. To vključuje zlasti dolžnost prepoznavanja, dolžnosti obravnavanja negativnih vplivov, ki so bili ali bi morali biti prepoznani, ter dolžnost,

da se zagotovi mehanizem za pritožbe in obveščanje. Vendar predlog priznava tudi, da obstajajo pravne omejitve glede tega, kaj je mogoče v celoti harmonizirati v medsektorski okvirni direktivi, ki obravnava socialno zaščito in varstvo okolja ter v kateri je v bistvu določen splošni postopek za izvajanje dolžnosti skrbnega ravnanja podjetij v zvezi z negativnimi vplivi, povezanimi s poslovnimi dejavnostmi. Razširitev največje harmonizacije prek tega področja uporabe bi lahko ogrozila človekove – tudi delavske – pravice in okoljske standarde, ki že obstajajo ali jih je treba še razviti, na primer za obravnavanje nastajajočih tveganj, povezanih z novimi proizvodi ali storitvami, medtem ko bi bile praktične koristi zelo omejene. Kadar države članice obravnavajo taka tveganja, zlasti na področjih, na katerih ima Unija omejene pristojnosti, kot je na primer delovno pravo, se jim to ne bi smelo preprečiti, kadar menijo, da je to potrebno za urejanje, kako se dolžnost skrbnega ravnanja uporablja v posebnih okoliščinah;

- z odstavkom 4 se spreminja člen 8 direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi z opredelitvijo in ocenjevanjem dejanskih in morebitnih negativnih vplivov z nadomestitvijo odstavka 2, točka (b), in odstavka 4 ter vključitvijo novih odstavkov 2a in 5 v zvezi z verigo dejavnosti:
 - da se ukrepi skrbnega pregleda praviloma omejijo na lastno poslovanje podjetij, poslovanje njihovih hčerinskih družb in, kadar so povezani z njihovimi verigami dejavnosti, na poslovanje njihovih neposrednih poslovnih partnerjev. Zato bi morala podjetja v zvezi s poslovnimi odnosi po evidentiranju svojih vrednostnih verig opraviti poglobljeno oceno le na ravni neposrednih poslovnih partnerjev. Hkrati predlog priznava, da lahko obstajajo primeri, v katerih morajo podjetja pogledati dlje od svojega neposrednega poslovnega partnerja, in sicer kadar imajo verjetne informacije, ki kažejo na negativen vpliv na ravni posrednega poslovnega partnerja. To se lahko na primer zgodi, kadar struktura poslovnega odnosa ni gospodarsko utemeljena in kaže na to, da je bila izbrana, da se sicer neposrednega dobavitelja s škodljivimi dejavnostmi izključi iz dosega podjetja, kadar je podjetje prejelo pritožbo ali je seznanjeno z verodostojnimi poročili NVO ali medijev o škodljivih dejavnostih na ravni posrednega dobavitelja ali je seznanjeno s preteklimi incidenti, v katere je bil vpleten dobavitelj, ali kadar je podjetje prek svojih poslovnih stikov seznanjeno s težavami na določeni lokaciji (npr. konfliktno območje). V teh primerih bi bilo treba od podjetij zahtevati, da dodatno ocenijo razmere. Kadar ocena potrdi verjetnost ali obstoj negativnega vpliva, bi bilo treba šteti, da je bil prepoznan. Poleg tega bi si morale podjetje prizadevati zagotoviti, da se njegov kodeks ravnanja, ki je del njegove politike skrbnega pregleda in v katerem so določena pričakovanja glede tega, kako zaščititi človekove, tudi delavske, pravice in okolje v poslovnih dejavnostih, upošteva v celotni verigi dejavnosti (pogodbeno veriženje). To je v skladu s pristopom iz nemškega zakona o dobavni verigi (*Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz*), ki vsebuje podobna pravila glede osredotočenosti na neposredne dobavitelje in načinov, kako bi bilo treba skrbni pregled razširiti glede na razpoložljive informacije. Podjetje bi moralo upoštevati tudi podporne ukrepe za MSP; ter
 - da se dodatno omeji kaskadni učinek na podjetja z manj kot 500 zaposlenimi (tj. MSP in mala podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo) z omejitvijo količine informacij, ki jih lahko velika podjetja zahtevajo v okviru evidentiranja vrednostne verige, na informacije, določene v prostovoljnem standardu poročanja o trajnostnosti za MSP, razen če so potrebne dodatne informacije, na

primer zato, ker standardi ne zajemajo ustreznega vpliva, in kadar takih informacij ni mogoče razumno pridobiti na noben drug način;

- z odstavkoma 5 in 6 se nadomesti člen 10(6) oziroma člen 11(7) direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi s prenehanjem sodelovanja, da se odpravi obveznost dokončne prekinitve poslovnih odnosov v primeru dejanskih in morebitnih negativnih vplivov. Podjetja se lahko znajdejo v položaju, ko je njihova proizvodnja močno odvisna od vložkov enega ali več določenih dobaviteljev. Hkrati bi morale podjetje, kadar so poslovne dejavnosti takega dobavitelja povezane z resnimi negativnimi vplivi, na primer delom otrok ali znatno okoljsko škodo, in je podjetje neuspešno izčrpalo vse ukrepe skrbnega pregleda za obravnavo teh vplivov, v skrajnem primeru začasno prekiniti poslovni odnos, ob tem pa še naprej sodelovati z dobaviteljem pri iskanju rešitve, po možnosti z uporabo povečanega pritiska, ki je posledicačasne prekinitve;
- z odstavkom 7 se spreminja člen 13 o smiselnem sodelovanju z deležniki s spremembo odstavka 3, točka (a), ter črtanjem točk (c) in (e), da se pojasni, da morajo podjetja sodelovati le z „ustreznimi“ deležniki, s čimer se poudarja, da se podjetjem ni treba posvetovati z vsemi možnimi skupinami deležnikov, temveč se lahko omejijo na tiste deležnike, ki so povezani z določeno fazo postopka skrbnega pregleda, ki se izvaja (npr. na prizadete posameznike, ko oblikujejo popravni ukrep). Poleg tega predlagane spremembe dodatno omejujejo faze postopka skrbnega pregleda, v katerih morajo podjetja sodelovati z deležniki;
- z odstavkom 8 se spremeni člen 15 direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi s spremljanjem, da se podaljšajo intervali, v katerih morajo podjetja redno ocenjevati ustreznost in učinkovitost ukrepov skrbnega pregleda, in sicer z enega leta na pet let. To bo znatno zmanjšalo bremena ne le za podjetja, ki spadajo na področje uporabe, temveč tudi za njihove poslovne partnerje, pogosto MSP, za katere obstaja tveganje, da bodo končni naslovniki (podrobnih) zahtev po informacijah v okviru teh dejavnosti spremljanja. Hkrati predlog priznava, da se lahko poslovni odnosi ter tveganja in vplivi, ki izhajajo iz dejavnosti, zajetih v takih poslovnih odnosih, sčasoma spreminjajo, včasih celo v kratkih časovnih okvirih. Poleg tega se lahko ukrepi, sprejeti za obravnavanje morebitnih ali dejanskih vplivov, izkažejo za neustrezne ali neučinkovite na podlagi izkušenj, pridobljenih z njihovim izvajanjem, znaki za to pa se lahko pojavijo pred datumom naslednje redne ocene. Zato bi morale podjetje v teh primerih izvesti *ad hoc* ocene;
- z odstavkom 9 se spremeni člen 19(3) direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, da se od Komisije zahteva, da v pol leta da na voljo svoje splošne smernice s praktičnimi smernicami in dobrimi praksami o tem, kako izvajati skrbni pregled v skladu z direktivo;
- z odstavkom 10 se spremeni člen 22(1) v zvezi z načrti podjetij za prehod za blažitev podnebnih sprememb, da se zagotovita večja pravna jasnost in uskladitev direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti z ureditvijo poročanja o trajnostnosti iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti. Natančneje, predlog uvaja spremembo v zvezi z zahtevo po začetku izvajanja načrta za prehod za blažitev podnebnih sprememb. Predlog jasno določa, da bi moral načrt vključevati načrtovane in sprejete izvedbene ukrepe. Sprejete načrta ter njegova prvotna in posodobljena zasnova ostajata predmet upravnega nadzora;
- z odstavkom 11 se nadomesti člen 27(4) v zvezi z naložitvijo denarnih kazni v okviru javnega izvrševanja. Sedanje besedilo člena 27 že pojasnjuje, da se „[p]ri odločanju

o uvedbi kazni in, če se takšne kazni uvedejo, pri določanju njihove narave in ustrezne ravni“ ustrezno upošteva vrsta dejavnikov, ki določajo težo kršitve (zlasti naravo, težo in trajanje kršitve ter resnost učinkov, ki izhajajo iz te kršitve) in ali obstajajo olajševalne (npr. izvedene naložbe in vsa zagotovljena ciljno usmerjena podpora) ali oteževalne okoliščine (npr. povratništvo). Poleg tega določba določa, da morajo biti vse naložene kazni „učinkovite, sorazmerne in odvračilne“. To je usklajeno s podobnimi določbami v drugih zakonodajnih aktih EU, na primer v splošni uredbi o varstvu podatkov. Čeprav direktiva od držav članic ne zahteva, da določijo najvišji znesek kakršnih koli kazni (tj. zgornja meja ali omejitev), določa, da če se države članice kljub temu odločijo za to, taka zgornja meja „znaša vsaj 5 % svetovnega čistega prihodka podjetja“. Namen uvedbe te določbe je bil zagotoviti enake konkurenčne pogoje v Uniji, tako da se prepreči, da bi države članice določile zgornjo mejo na ravni, ki bi ogrozila učinkovitost in odvračilnost kazni, naloženih podjetjem pod njihovo jurisdikcijo. Vendar je ta določba povzročila zmedo. Zlasti se je, čeprav taka zgornja meja ne pove ničesar o dejanskih kaznih, naloženih v posameznem primeru, včasih napačno razumela kot najnižji znesek kazni. Za razjasnitev položaja predlagane spremembe vprašanje enakih konkurenčnih pogojev obravnavajo drugače, in sicer tako, da Komisiji nalagajo, da v sodelovanju z državami članicami pripravi smernice za določanje kazni (instrument, ki obstaja tudi na drugih področjih, npr. konkurenčno pravo in varstvo podatkov), ter da državam članicam prepovedujejo določitev zgornje meje kazni, ki bi nadzornim organom preprečila uvedbo kazni v skladu z dejavniki in načeli iz člena 27(1) in (2). Poleg tega se s predlogom črta zahteva, da mora biti kazen sorazmerna s svetovnim čistim prihodkom podjetja;

- z odstavkom 12 se spremeni člen 29 direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi s civilno odgovornostjo s črtanjem odstavka 1, odstavka 3, točka (d), in odstavka 7 ter spremembo odstavkov 2, 4 in 5:
 - da se odpravi posebna ureditev odgovornosti na ravni EU iz direktive. Hkrati predlagane spremembe v skladu z glavnim ciljem direktive, tj. zagotoviti zaščito žrtev pred kršitvami človekovih pravic in okoljsko škodo, ki izhajajo iz poslovnih dejavnosti, ohranjajo zahteve glede učinkovitega dostopa do pravnega varstva, vključno s pravico do polne odškodnine, če je podjetje odgovorno za neizpolnjevanje zahtev glede skrbnega pregleda iz te direktive v skladu z nacionalnim pravom in kadar je takšno neizpolnjevanje povzročilo škodo, hkrati pa podjetja ščiti pred čezmernimi odškodninami;
 - da se glede na različna pravila in tradicije, ki obstajajo na nacionalni ravni glede omogočanja zastopniških tožb, črta posebna zahteva, določena v direktivi o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti v zvezi s tem; in
 - da se iz istega razloga črta zahteva za države članice glede zagotavljanja, da imajo pravila o odgovornosti v primerih, ko pravo, ki se uporablja za zahtevke, vložene v ta namen, ni nacionalno pravo države članice, prednost in se obvezno uporablja; ter
- z odstavkom 13 se črta člen 36(1) direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, s čimer se črta klavzula o prvem pregledu iz direktive, ki od Komisije zahteva, da „najpozneje do 26. julija 2026“ Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o potrebi po določitvi dodatnih zahtev v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti, prilagojenih reguliranim finančnim podjetjem v zvezi z zagotavljanjem finančnih storitev in naložbenih dejavnosti, ter o možnostih za take zahteve v zvezi s skrbnim pregledom in njihovih učinkih. Črtanje te klavzule o pregledu se predlaga,

ker ne pušča časa za upoštevanje izkušenj z novo vzpostavljenim splošnim okvirom za skrbni pregled.

Člen 5 od držav članic zahteva, da to direktivo prenesejo najpozneje do [12 mesecev po začetku veljavnosti] in Komisiji sporočijo besedilo svojih ukrepov za prenos.

Člen 6 določa, da ta direktiva začne veljati 20 dni po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z določenimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda v podjetjih glede trajnostnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 50 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁰,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska komisija je v svojem sporočilu z dne 11. februarja 2025 z naslovom Enostavnejša in hitrejša Evropa: Sporočilo o izvajanju in poenostavitvi²¹ določila vizijo programa izvajanja in poenostavitve, ki prinaša hitre in vidne izboljšave za ljudi in podjetja na terenu. Za to ne zadostuje postopen pristop, Unija mora za doseg tega cilja ukrepati drzno. Komisija, Evropski parlament, Svet, organi držav članic na vseh ravneh in deležniki morajo sodelovati, da bi se racionalizirala in poenostavila pravila EU ter nacionalna in regionalna pravila ter da bi se politike učinkoviteje izvajale.
- (2) V okviru zaveze Komisije, da bo zmanjšala bremena poročanja in povečala konkurenčnost, je treba spremeniti direktive 2006/43/ES²², 2013/34/EU²³, (EU)

²⁰ UL C [...], [...], str. [...].

²¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 11. februarja 2025 Enostavnejša in hitrejša Evropa: Sporočilo o izvajanju in poenostavitvi (COM(2025) 47 final).

²² Direktiva 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS (UL L 157, 9.6.2006, str. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

2022/2464²⁴ in (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, hkrati pa ohraniti cilje politike iz evropskega zelenega dogovora²⁶ in akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti²⁷.

- (3) Člen 26a(1) Direktive 2006/43/ES od držav članic zahteva, da zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja dajo zagotovila o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti v skladu s standardi dajanja omejenih zagotovil, ki jih sprejme Komisija. V skladu s členom 26a(3) navedene direktive mora Komisija navedene standarde sprejeti do 1. oktobra 2026. Podjetja so izrazila pomisleke glede dela, ki ga opravljajo ponudniki dajanja zagotovil, ter potrebo po prožnosti pri obravnavanju posebnih tveganj in kritičnih vprašanj, opredeljenih na področjih dajanja zagotovil o trajnostnosti. Da bi Komisija lahko upoštevala te pomisleke, bi ji bilo treba omogočiti večjo prožnost pri sprejemanju teh standardov. V vsakem primeru bo Komisija do leta 2026 izdala ciljno usmerjene smernice o dajanju zagotovil, v katerih bodo pojasnjeni potrebni postopki, ki jih morajo ponudniki dajanja zagotovil izvesti v okviru posla dajanja omejenega zagotovila, preden bo sprejela standarde z delegiranim aktom.
- (4) Člen 26a(3), drugi pododstavek, Direktive 2006/43/ES pooblašča Komisijo, da po oceni izvedljivosti do 1. oktobra 2028 sprejme standarde dajanja sprejemljivih zagotovil. Da bi se izognili povečanju stroškov dajanja zagotovil za podjetja, bi bilo treba odpraviti zahtevo po sprejetju takih standardov dajanja sprejemljivih zagotovil.
- (5) Člen 19a(1) Direktive 2013/34/EU zahteva, da velika podjetja ter mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, razen mikropodjetij, pripravijo in objavijo izjavo o trajnostnosti na posamični ravni. Za zmanjšanje bremena poročanja za podjetja bi bilo treba obveznost priprave in objave izjave o trajnostnosti na posamični ravni omejiti na velika podjetja s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu. Glede na to, da mora podjetje, da bi bilo veliko, preseči dve od treh meril iz člena 3(4) Direktive 2013/34/EU, to pomeni, da morajo imeti podjetja, da bi zanje veljale zahteve glede poročanja, v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih in bodisi čisti prihodek nad 50 milijonov EUR bodisi bilančno vsoto nad 25 milijonov EUR.
- (6) Treba je najti ravnovesje med ciljema ustvarjanja podatkov in zmanjšanja upravnega bremena. Poročanje velikih podjetij s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu o trajnostnosti, vključno z informacijami iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, je nepogrešljivo za razumevanje prehoda na podnebno nevtralno gospodarstvo. Glede na ravnovesje, ki ga je treba najti med ciljema

²⁴ Direktiva (EU) 2022/2464 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 537/2014, Direktive 2004/109/ES, Direktive 2006/43/ES in Direktive 2013/34/EU glede poročanja podjetij o trajnostnosti (UL L 322, 16.12.2022, str. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Direktiva (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859 (UL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 11. decembra 2019 *Evropski zeleni dogovor* (COM(2019) 640 final).

²⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 8. marca 2018 *Aksijski načrt: financiranje trajnostne rasti* (COM(2018) 97 final).

²⁸ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

ustvarjanja podatkov in zmanjšanja upravnega bremena, bi morala imeti velika podjetja, ki spadajo na novo področje uporabe za poročanje o trajnostnosti in katerih čisti prihodek v poslovnem letu ne presega 450 000 000 EUR, možnost prožnejšega razkritja informacij iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852. Komisija bi morala biti pooblaščenca za določitev pravil, ki dopolnjujejo ureditev poročanja za ta podjetja. Zlasti bi bilo treba pojasniti, da je Komisija pooblaščenca za določitev ureditve poročanja za dejavnosti, ki so le delno usklajene s taksonomijo.

- (7) Člen 1(3) Direktive 2013/34/EU določa, da za kreditne institucije in zavarovalnice, ki so velika podjetja ali mala in srednja podjetja – razen mikropodjetij – z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz navedene direktive, ne glede na njihovo pravno obliko. Glede na to, da bi bilo treba obseg posamičnega poročanja o trajnostnosti omejiti na velika podjetja s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu, bi se moralo to zmanjšanje področja uporabe uporabljati tudi za kreditne institucije in zavarovalnice.
- (8) Za evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), vzpostavljen z okvirnim sporazumom o EFSF, veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, čeprav je v skladu s členom 8 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹ izvzet iz ureditve poročanja o trajnostnosti iz navedene direktive. Čeprav je EFSF veliko podjetje, ustanovljeno v pravni obliki, navedeni v Prilogi I k Direktivi 2013/34/EU, ima mandat – tj. zaščititi finančno stabilnost v Uniji z zagotavljanjem začasne finančne pomoči državam članicam, katerih valuta je euro –, ki je v veliki meri podoben mandatu evropskega mehanizma za stabilnost (EMS), za katerega zahteve glede poročanja o trajnostnosti ne veljajo. Da bi bil EFSF deležen enake obravnave kot EMS v zvezi s poročanjem o trajnostnosti in zaradi skladnosti z ureditvijo za izvzete iz Direktive 2004/109/ES, bi bilo treba EFSF izvzeti iz ureditve poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU.
- (9) Člen 19a(3) Direktive 2013/34/EU od podjetij zahteva, da poročajo informacije o lastnih dejavnostih in o vrednostni verigi podjetja. Zmanjšati je treba breme poročanja za podjetja v vrednostni verigi, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti. Podjetje, ki poroča, za namene poročanja informacij o trajnostnosti na posamični ali konsolidirani ravni, kot se zahteva z Direktivo 2013/34/EU, in brez poseganja v zahteve Unije glede izvajanja postopka skrbnega pregleda zato ne bi smelo poskušati od podjetij s sedežem v Uniji ali zunaj nje v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno do 1 000 zaposlenih, pridobiti kakršnih koli informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti. Vendar bi moralo imeti podjetje, ki poroča, možnost, da od takih podjetij v svoji vrednostni verigi zbere vse dodatne informacije o trajnostnosti, ki si jih običajno izmenjujejo podjetja v zadevnem sektorju. Za podjetja, ki poročajo o svoji vrednostni verigi v skladu s temi omejitvami, bi bilo treba šteti, da izpolnjujejo obveznost poročanja o svoji trajnostnosti. Ponudniki dajanja zagotovil bi morali pripraviti svoje mnenje o zanesljivosti ob upoštevanju obveznosti podjetij, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno do 1 000 zaposlenih, ne poskušajo pridobiti nobenih informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti. V ta namen bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranega akta, s katerim

²⁹ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 39, 31.12.2004, str. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

določi standarde poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti. Ti standardi bi morali biti sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti teh podjetij ter glede na razsežnost in kompleksnost njihovih dejavnosti. Kadar je možno, bi se morala s temi standardi določiti tudi struktura, ki jo je treba uporabiti za prikaz teh informacij.

- (10) Člen 29c(1) Direktive 2013/34/EU malim in srednjim podjetjem z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, majhnim in nekompleksnim institucijam ter lastnim (po)zavarovalnicam omogoča, da poročajo informacije o trajnostnosti v skladu z omejenim sklopom standardov, ki jih sprejme Komisija. Glede na to, da bi bilo treba mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, izključiti iz poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba odpraviti pooblastilo Komisiji za sprejetje delegiranih aktov za določitev standardov poročanja o trajnostnosti za ta mala in srednja podjetja.
- (11) Člen 19a(7) Direktive 2013/34/EU malim in srednjim podjetjem z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, omogoča, da se v prvih dveh letih uporabe teh zahtev odločijo za izvzete iz poročanja o trajnostnosti. Glede na to, da bi bilo treba mala in srednja podjetja izključiti iz poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba črtati določbo, ki omogoča dvoletno izvzete.
- (12) V skladu s členom 29a(1) Direktive 2013/34/EU morajo obvladujoča podjetja velikih skupin pripraviti in objaviti izjavo o trajnostnosti na konsolidirani ravni. Da bi se zmanjšalo breme poročanja za ta obvladujoča podjetja, bi bilo treba obseg te obveznosti zmanjšati na obvladujoča podjetja velikih skupin s povprečno več kot 1 000 zaposlenimi v poslovnem letu na konsolidirani podlagi.
- (13) Člen 29b(1), tretji pododstavek, Direktive 2013/34/EU pooblašča Komisijo, da z delegiranimi akti sprejme sektorske standarde poročanja, prvi sklop takih standardov pa bi moral biti sprejet do 30. junija 2026. Da bi se izognili povečanju števila predpisanih podatkovnih točk, ki bi jih morala poročati podjetja, bi bilo treba to pooblastilo črtati.
- (14) V skladu s členom 29b(4) Direktive 2013/34/EU standardi poročanja o trajnostnosti ne smejo določati razkritij, ki od podjetij zahtevajo, da od malih in srednjih podjetij v svoji vrednostni verigi pridobijo kakršne koli informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU. Glede na to, da bi bilo treba mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU, izključiti iz poročanja o trajnostnosti, in da bi zmanjšali breme poročanja za podjetja v vrednostni verigi, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti, standardi poročanja o trajnostnosti ne bi smeli določati razkritij, ki bi od podjetij zahtevala, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, ki imajo v poslovnem letu povprečno do 1 000 zaposlenih, pridobijo kakršne koli informacije, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani podjetij, ki jim ni treba poročati o njihovi trajnostnosti.
- (15) Člen 29d Direktive 2013/34/EU od podjetij, za katera veljajo zahteve iz členov 19a in 29a navedene direktive, zahteva, da pripravijo svoje poslovno poročilo ali konsolidirano poslovno poročilo, kadar je ustrezno, v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815³⁰, ter svoje poročanje o trajnostnosti,

³⁰ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev

vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta³¹, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, ki se določi v navedeni delegirani uredbi. Za zagotovitev jasnosti za podjetja bi bilo treba določiti, da se od podjetij ne bi smelo zahtevati, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami, dokler taka pravila o označevanju niso sprejeta z navedeno delegirano uredbo.

- (16) Člen 33(1) Direktive 2013/34/EU določa, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da v skladu z zahtevami iz navedene direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti. Za zagotovitev prožnosti za podjetja in zmanjšanje njihovega bremena poročanja bi bilo treba določiti, da je kolektivna odgovornost članov upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja za skladnost z zahtevami iz člena 29d navedene direktive v zvezi z digitalizacijo poslovnega poročila omejena na njegovo objavo v enotni elektronski obliki, vključno z opremljanjem poročanja o trajnostnosti v njem z oznakami.
- (17) V skladu s členom 40a(1), četrti in peti pododstavek, Direktive 2013/34/EU mora odvisno podjetje podjetja iz tretje države v Uniji, ki v Uniji ustvari čisti prihodek v višini več kot 150 milijonov EUR, ali, če takega odvisnega podjetja ni, podružnica v Uniji, ki ustvari čisti prihodek v višini več kot 40 milijonov EUR, objaviti in dati na voljo informacije o trajnostnosti na ravni skupine obvladujočega podjetja iz tretje države. Za boljšo uskladitev z merili, ki se uporabljajo za opredelitev, katera podjetja spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2024/1760, bi bilo treba prag čistega prihodka za podjetje iz tretje države zvišati s 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Zaradi doslednosti in zmanjšanja bremena bi bilo treba prilagoditi velikost odvisnega podjetja in podružnice, ki spadata na področje uporabe člena 40a. Velikost odvisnega podjetja bi morala biti velikost velikega podjetja, medtem ko bi bilo treba merila čistega prihodka za podružnico zvišati s 40 000 000 EUR na 50 000 000 EUR, da bi se uskladila s pragom čistega prihodka za velika podjetja.
- (18) Člen 5(2), prvi pododstavek, Direktive (EU) 2022/2464 določa datume, do katerih morajo države članice začeti uporabljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, pri čemer so datumi različni glede na velikost zadevnega podjetja. Glede na to, da bi bilo treba področje uporabe zahtev glede posamičnega poročanja o trajnostnosti zmanjšati, da bi vključevalo le velika podjetja, ki imajo v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih, in da bi bilo treba ustrezno zmanjšati področje uporabe zahtev glede konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, bi bilo treba prilagoditi merila za določitev datumov uporabe ter črtati sklicevanje na mala in srednja podjetja z vrednostnimi papirji, sprejetimi v trgovanje na reguliranem trgu EU.
- (19) Člen 5(2), tretji pododstavek, Direktive (EU) 2022/2464 določa datume, do katerih morajo države članice začeti uporabljati zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2004/109/ES, pri čemer so datumi različni glede na velikost zadevnega izdajatelja. Glede na to, da bi bilo treba področje uporabe zahtev glede posamičnega poročanja o trajnostnosti zmanjšati, da bi vključevalo le velika podjetja, ki imajo v poslovnem letu povprečno več kot 1 000 zaposlenih, in da bi bilo treba ustrezno zmanjšati področje uporabe zahtev glede konsolidiranega poročanja o trajnostnosti, bi

enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

³¹ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

bilo treba prilagoditi merila za določitev datumov uporabe ter črtati sklicevanje na mala in srednja podjetja.

- (20) Člen 4(1) Direktive (EU) 2024/1760 državam članicam prepoveduje, da v svoje nacionalno pravo uvedejo določbe na področju, ki ga ureja direktiva, ki določajo obveznosti skrbnega pregleda na področju človekovih pravic in okolja, ki se razlikujejo od obveznosti iz člena 8(1) in (2) ter člena 10(1) navedene direktive. Za zagotovitev, da države članice ne presežejo navedene direktive, in za preprečevanje, da bi prišlo do razdrobljenega regulativnega okolja, ki bi povzročilo pravno negotovost in nepotrebno breme, bi bilo treba določbe o popolni harmonizaciji iz Direktive (EU) 2024/1760 razširiti na dodatne določbe, ki urejajo temeljne vidike postopka skrbnega pregleda. To vključuje zlasti dolžnost prepoznavanja, dolžnosti obravnavanja negativnih vplivov, ki so bili ali bi morali biti prepoznani, dolžnosti sodelovanja z deležniki v določenih primerih ter dolžnost, da se zagotovi mehanizem za pritožbe in obveščanje. Hkrati bi bilo treba državam članicam dovoliti, da uvedejo strožje ali bolj specifične določbe o drugih vidikih, vključno z obravnavanjem nastajajočih tveganj, povezanih z novimi proizvodi ali storitvami.
- (21) Člen 5 Direktive (EU) 2024/1760 države članice zavezuje, da zagotovijo, da velika podjetja nad določeno velikostjo izvajajo skrbni pregled človekovih pravic in okolja na podlagi tveganja. Za zmanjšanje bremen za podjetja, ki morajo izpolnjevati to obveznost, bi moral biti zahtevani skrbni pregled praviloma omejen na lastno poslovanje podjetja, poslovanje njegovih hčerinskih družb in njegovih neposrednih poslovnih partnerjev (prva stopnja). Zato bi bilo treba v zvezi s poslovnimi odnosi od podjetij, potem ko so evidentirala svoje verige dejavnosti, zahtevati, da izvedejo poglobljene ocene samo v zvezi z neposrednimi poslovnimi partnerji. Vendar bi morala podjetja pogledati onkraj svojih neposrednih poslovnih odnosov, kadar imajo verjetne informacije, ki kažejo na negativen vpliv na ravni posrednega poslovnega partnerja. Verjetne informacije pomenijo informacije objektivne narave, na podlagi katerih lahko podjetje sklepa, da je razumno verjetno, da so informacije resnične. To se lahko zgodi, kadar je zadevno podjetje prejelo pritožbo ali ima informacije, na primer prek verodostojnih poročil medijev ali nevladnih organizacij, poročil o nedavnih incidentih ali prek ponavljajočih se težav na nekaterih lokacijah, glede verjetnih ali dejanskih škodljivih dejavnosti na ravni posrednega poslovnega partnerja. Če ima podjetje take informacije, bi moralo opraviti poglobljeno oceno. Podjetja bi morala izvesti tudi poglobljene ocene v zvezi z negativnimi vplivi, ki presegajo njihovega neposrednega poslovnega partnerja, kadar struktura tega poslovnega odnosa ni gospodarsko utemeljena in kaže na to, da je bila izbrana, da se sicer neposrednega dobavitelja s škodljivimi dejavnostmi izključi iz dosega podjetja. Kadar poglobljena ocena potrdi verjetnost ali obstoj negativnega vpliva, bi bilo treba šteti, da je bil prepoznan. Poleg tega bi si morala podjetja prizadevati zagotoviti, da se njihovi kodeksi ravnanja, ki so del njihove politike skrbnega pregleda in v katerih so določena pričakovanja glede tega, kako zaščititi človekove, tudi delavske, pravice in okolje v poslovnih dejavnostih, upošteva v celotni verigi dejavnosti v skladu s pogodbenim veriženjem in podporo MSP.
- (22) Da bi se omejil kaskadni učinek na mala in srednja podjetja ter mala podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo pri evidentiranju vrednostne verige za prepoznavanje negativnih vplivov, bi morala velika podjetja omejiti zahteve po informacijah na informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29a Direktive 2013/34/EU, razen če za izvedbo evidentiranja potrebujejo dodatne informacije in teh informacij ne morejo pridobiti na noben drug razumen način.

- (23) Podjetja se lahko znajdejo v položaju, ko je njihova proizvodnja močno odvisna od vložkov enega ali več določenih dobaviteljev. Hkrati bi morale podjetje, kadar so poslovne dejavnosti takega dobavitelja povezane z resnimi negativnimi vplivi, vključno z delom otrok ali znatno okoljsko škodo, in je podjetje neuspešno izčrpalo vse ukrepe skrbnega pregleda za obravnavanje teh vplivov, v skrajnem primeru začasno prekiniti poslovni odnos, ob tem pa še naprej sodelovati z dobaviteljem pri iskanju rešitve, po možnosti z uporabo povečanega pritiska, ki je posledica začasne prekinitve.
- (24) Da bi se zmanjšala bremena za podjetja in povečala sorazmernost sodelovanja deležnikov, bi morala podjetja sodelovati le z delavci, njihovimi predstavniki, vključno s sindikati, ter posamezniki in skupnostmi, na pravice ali interese katerih neposredno vplivajo ali bi lahko neposredno vplivali izdelki, storitve in dejavnosti podjetja, njegovih hčerinskih družb in poslovnih partnerjev ter ki so povezani z določeno fazo postopka skrbnega pregleda, ki se izvaja. To vključuje posameznike ali skupnosti v soseščini obratov, ki jih upravljajo poslovni partnerji, kadar te posameznike ali skupnosti neposredno prizadene onesnaženje, ali domorodna ljudstva, na katerih pravico do zemljiške posesti ali virov neposredno vpliva način, kako poslovni partner pridobiva, razvija ali drugače uporablja zemljišča, gozdove ali vode. Poleg tega bi bilo treba sodelovanje deležnikov zahtevati le za nekatere dele postopka skrbnega pregleda, in sicer v fazi prepoznavanja, za pripravo (okrepljenih) akcijskih načrtov in pri oblikovanju ukrepov za popravilo škode.
- (25) Da bi se zmanjšalo upravna bremena za podjetja, bi bilo treba rok Komisije za sprejetje splošnih smernic o skrbnem pregledu skrajšati na 26. julij 2026. Hkrati bi bilo treba datum za začetek uporabe Direktive (EU) 2024/1760 za prvo skupino podjetij odložiti na 26. julij 2028 v skladu z Direktivo (EU) XXX/XXX³². Ta dvoletni interval bi moral podjetjem dati dovolj časa, da pri izvajanju ukrepov skrbnega pregleda upoštevajo praktične smernice in dobre prakse, vključene v smernice Komisije.
- (26) Za zagotovitev boljše usklajenosti Direktive (EU) 2024/1760 z ureditvijo poročanja o trajnostnosti iz Direktive (EU) 2022/2464 bi bilo treba zahtevo po začetku izvajanja načrta za prehod za blažitev podnebnih sprememb nadomestiti s pojasnilom, da obveznost podjetij, da sprejmejo načrt za prehod, vključuje opis načrtovanih in sprejetih izvedbenih ukrepov. Obveznost sprejetja načrta ter njegova prvotna in posodobljena zasnova ostajata predmet upravnega nadzora.
- (27) V skladu s členom 27(1) Direktive (EU) 2024/1760 morajo države članice določiti kazni, ki morajo biti „učinkovite, sorazmerne in odvračilne“. Člen 27(2) navedene direktive od držav članic zahteva, da pri odločanju o uvedbi kazni in, če se take kazni uvedejo, pri določanju njihove narave in ustrezne ravni ustrezno upoštevajo vrsto dejavnikov, ki določajo težo kršitve, ter olajševalne ali oteževalne okoliščine. Člen 27(4) navedene direktive od držav članic zahteva, da vse naložene denarne kazni temeljijo na svetovnem čistem prihodku zadevnega podjetja. Vendar je glede na to, da morajo države članice že upoštevati vrsto dejavnikov, določenih v členu 27(2) navedene direktive, potreba, da se denarne kazni določijo na podlagi svetovnega čistega prihodka zadevnega podjetja, odvečna. Da pa bi zagotovili enake konkurenčne pogoje po vsej Uniji, bi bilo treba državam članicam prepovedati, da v svojem nacionalnem pravu uvedejo zgornjo mejo ali omejitev za kakršne koli denarne kazni, naložene podjetjem pod njihovo jurisdikcijo, ki bi nadzornim organom preprečila uvedbo kazni v skladu z dejavniki iz člena 27(2). Poleg tega bi morala Komisija za harmonizacijo praks

³² Direktiva (EU) 2025/XX z dne

izvrševanja po vsej Uniji v sodelovanju z državami članicami pripraviti smernice za pomoč nadzornim organom pri določanju ravni kazni.

- (28) Za omejitev morebitnih tveganj pravnih postopkov, povezanih s harmonizirano ureditvijo civilne odgovornosti iz Direktive (EU) 2024/1760, bi bilo treba odpraviti posebno ureditev odgovornosti na ravni Unije, ki je trenutno določena v členu 29(1) navedene direktive. Hkrati bi bilo treba od držav članic zahtevati, da v skladu z mednarodnim pravom in pravom Unije žrtvam negativnih vplivov zagotovijo učinkovit dostop do pravnega varstva in zagamčijo pravico do učinkovitega pravnega sredstva, kot je določeno v členu 2(3) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, členu 8 Splošne deklaracije človekovih pravic, členu 9(3) Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija) ter členu 47 Listine EU o temeljnih pravicah. Države članice bi zato morale zagotoviti, da v primeru, ko je podjetje odgovorno za neizpolnjevanje zahtev glede skrbnega pregleda iz Direktive (EU) 2024/1760, in kadar je to neizpolnjevanje povzročilo škodo, žrtve lahko prejmejo polno odškodnino, ki bi jo bilo treba dodeliti v skladu z načeloma učinkovitosti in enakovrednosti, pri čemer bi bilo treba to uravnotežiti z zaščitnimi ukrepi, da se prepreči čezmerne odškodnine. Glede na različna pravila in tradicije, ki obstajajo na nacionalni ravni glede omogočanja zastopniških tožb, bi bilo treba črtati posebno zahtevo v zvezi s tem iz Direktive (EU) 2024/1760. Takšno črtanje ne posega v nobeno določbo veljavne nacionalne zakonodaje, ki sindikatu, nevladni organizaciji za človekove pravice ali okoljski nevladni organizaciji, drugi nevladni organizaciji ali nacionalni instituciji za človekove pravice omogoča, da vloži tožbe za uveljavljanje pravic domnevnega oškodovanca ali podpre take tožbe, ki jih neposredno vloži tak oškodovanec. Poleg tega bi bilo treba iz istega razloga črtati zahtevo za države članice glede zagotavljanja, da imajo pravila o odgovornosti v primerih, ko pravo, ki se uporablja za zahtevke, vložene v ta namen, ni nacionalno pravo države članice, prednost in se obvezno uporabljajo. To črtanje ne omejuje možnosti držav članic, da določijo, da se določbe nacionalnega prava, s katerimi se prenaša člen 29 Direktive (EU) 2024/1760, uporabljajo prednostno in obvezno v skladu s členom 16 Uredbe (ES) št. 864/2007, kadar pravo, ki se uporablja za zahtevke, vložene v ta namen, ni nacionalno pravo države članice.
- (29) Člen 36(1) Direktive (EU) 2024/1760 od Komisije zahteva, da najpozneje do 26. julija 2026 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o potrebi po določitvi dodatnih zahtev v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti, prilagojenih reguliranim finančnim podjetjem v zvezi z zagotavljanjem finančnih storitev in naložbenih dejavnosti, ter o možnostih za take zahteve v zvezi s skrbnim pregledom in njihovih učinkih. Ker ta klavzula o pregledu ne pušča časa za upoštevanje izkušenj z novo vzpostavljenim splošnim okvirom za skrbni pregled, bi jo bilo treba črtati.
- (30) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (31) Direktivo 2006/43/ES, Direktivo 2013/34/EU, Direktivo (EU) 2022/2464 in Direktivo (EU) 2024/1760 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/43/ES

Direktiva 2006/43/ES se spremeni:

- (1) v členu 26a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 48a za dopolnitev te direktive, da se določijo standardi dajanja omejenih zagotovil o določitvi postopkov, ki jih revizorji in revizijska podjetja izvedejo za oblikovanje zaključkov o dajanju zagotovil o zanesljivosti poročanja o trajnostnosti, vključno z načrtovanjem poslov, upoštevanjem tveganj in odzivom na tveganja, ter vrsta zaključkov, ki se vključijo v poročilo o zanesljivosti poročanja o trajnosti ali, kadar je ustrezno, revizijsko poročilo.

Komisija lahko sprejme standarde dajanja zagotovil iz prvega pododstavka samo, če:

- (a) so bili razviti po primernem predpisanem postopku, pod javnim nadzorom in z zagotovljeno preglednostjo;
 - (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnega ali konsolidiranega poročanja o trajnostnosti ter
 - (c) koristijo splošnemu interesu Unije.“;
- (2) v členu 48a(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 26a(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas.“.

Člen 2

Spremembe Direktive 2013/34/EU

Direktiva 2013/34/EU se spremeni:

- (1) člen 1 se spremeni:

- (a) uvodno besedilo odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 19b, 29a, 29aa, 29d, 30 in 33, členom 34(1), drugi pododstavek, točka (aa), členom 34(2) in (3) ter členom 51 te direktive, se uporabljajo tudi za zakone in druge predpise držav članic v zvezi z naslednjimi podjetji, ne glede na njihovo pravno obliko, pod pogojem, da so to velika podjetja, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 1 000:“;

- (b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Usklajevalni ukrepi, določeni s členi 19a, 29a in 29d, se ne uporabljajo niti za evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF), vzpostavljen z okvirnim sporazumom o EFSF, niti za finančna produkta iz člena 2, točka 12, točki (b) in (f), Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta*.

* Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“;

(2) člen 19a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Velika podjetja, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja presega 1 000, v svoje poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov podjetja na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj podjetja.“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o lastnih dejavnostih in o vrednostni verigi podjetja, vključno z njegovimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo. Države članice zagotovijo, da podjetja za poročanje informacij o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ne poskušajo pridobiti kakršnih koli informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v zadevnem sektorju. Za podjetja, ki poročajo potrebne informacije o vrednostni verigi, ne da bi poročala kakršne koli informacije podjetij v njihovi vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki si jih običajno izmenjujejo podjetja v zadevnem sektorju, se šteje, da so izpolnila obveznost poročanja informacij o vrednostni verigi iz tega odstavka.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek ne posega v zahteve Unije, da morajo podjetja izvajati postopek skrbnega pregleda.“;

(c) odstavka 6 in 7 se črtata;

(3) vstavi se naslednji člen 19b:

„Člen 19b

Neobvezno poročanje o taksonomiji za nekatera podjetja

1. Države članice zagotovijo, da z odstopanjem od člena 8 Uredbe (EU) 2020/852 podjetja iz člena 19a(1) te direktive, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 450 000 000 EUR, uporabljajo odstavke 2, 3 in 4 te direktive.
2. Podjetje iz odstavka 1, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852, ali gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz navedenih določb, v svoje poslovno poročilo vključi informacije o tem,

kako in v kolikšni meri so njegove dejavnosti povezane z navedenimi gospodarskimi dejavnostmi.

3. Nefinančno podjetje, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852, razkrije zlasti naslednja kazalnika:

- (a) delež svojih prihodkov, ki izhajajo iz proizvodov ali storitev, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 navedene uredbe;
- (b) delež svojih naložb v osnovna sredstva, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 navedene uredbe.

Nefinančno podjetje, ki razkrije kazalnika iz prvega pododstavka, lahko razkrije delež svojih stroškov poslovanja, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852.

4. Nefinančno podjetje, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, razkrije zlasti naslednja kazalnika:

- (a) delež svojih prihodkov, ki izhajajo iz proizvodov ali storitev, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 navedene uredbe;
- (b) delež svojih naložb v osnovna sredstva, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 navedene uredbe.

Nefinančno podjetje, ki razkrije kazalnika iz prvega pododstavka, lahko razkrije delež svojih stroškov poslovanja, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852.

5. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 49 te direktive za dopolnitev odstavkov 1, 2, 3 in 4 tega člena, da se določita vsebina in prikaz informacij, ki jih je treba razkriti v skladu z navedenimi odstavki, vključno z vsebino informacij o gospodarskih dejavnostih, ki izpolnjujejo le nekatera merila iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, ter metodologijo, ki jo je treba uporabiti za njihovo izpolnjevanje, ob upoštevanju posebnosti finančnih in nefinančnih podjetij ter tehničnih meril za pregled, določenih v skladu z navedeno uredbo.“;

(4) člen 29a se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Obvladujoča podjetja velike skupine, katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani osnovi presega 1 000, v konsolidirano poslovno poročilo vključijo informacije, potrebne za razumevanje vplivov skupine na zadeve v zvezi s trajnostnostjo, in informacije, potrebne za razumevanje, kako zadeve v zvezi s trajnostnostjo vplivajo na razvoj, uspešnost in položaj skupine.“;

- (b) odstavek 3 se spremeni:

- (i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kadar je ustrezno, informacije iz odstavkov 1 in 2 vsebujejo informacije o lastnih dejavnostih in o vrednostni verigi skupine, vključno z njenimi proizvodi in storitvami, poslovnimi odnosi in dobavno verigo. Države članice zagotovijo, da podjetja za poročanje informacij o trajnostnosti, kot se zahteva s to direktivo, od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ne poskušajo pridobiti kakršnih koli informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v zadevnem sektorju. Za podjetja, ki poročajo potrebne informacije o vrednostni verigi, ne da bi poročala kakršne koli informacije podjetij v njihovi vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki si jih običajno izmenjujejo podjetja v zadevnem sektorju, se šteje, da so izpolnila obveznost poročanja informacij o vrednostni verigi iz tega odstavka.“;

- (ii) doda se naslednji pododstavek:

„Prvi pododstavek ne posega v zahteve Unije, da morajo podjetja izvajati postopek skrbnega pregleda.“;

- (5) vstavi se naslednji člen 29aa:

„Člen 29aa

Neobvezno poročanje o taksonomiji za nekatera obvladujoča podjetja

1. Države članice zagotovijo, da z odstopanjem od člena 8 Uredbe (EU) 2020/852 obvladujoča podjetja iz člena 29a(1) te direktive, katerih čisti prihodek v poslovnem letu na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi ne presega 450 000 000 EUR, uporabljajo odstavke 2, 3 in 4 te direktive.
2. Obvladujoče podjetje iz odstavka 1, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852, ali gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz navedenih določb, v svoje poslovno poročilo vključi informacije o tem, kako in v kolikšni meri so njegove dejavnosti povezane z navedenimi gospodarskimi dejavnostmi.
3. Nefinančno obvladujoče podjetje, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 Uredbe (EU) 2020/852, razkrije zlasti naslednja kazalnika:
 - (a) delež svojih prihodkov, ki izhajajo iz proizvodov ali storitev, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 navedene uredbe;
 - (b) delež svojih naložb v osnovna sredstva, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 navedene uredbe.

Nefinančno obvladujoče podjetje, ki razkrije kazalnika iz prvega pododstavka, lahko razkrije delež svojih stroškov poslovanja, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki se štejejo kot okoljsko trajnostne v skladu s členoma 3 in 9 navedene uredbe.

4. Nefinančno obvladujoče podjetje, ki trdi, da so njegove dejavnosti povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, razkrije zlasti naslednja kazalnika:

- (a) delež svojih prihodkov, ki izhajajo iz proizvodov ali storitev, povezanih z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 navedene uredbe;
- (b) delež svojih naložb v osnovna sredstva, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 navedene uredbe.

Nefinančno obvladujoče podjetje, ki razkrije kazalnika iz prvega pododstavka, lahko razkrije delež svojih stroškov poslovanja, ki se nanašajo na sredstva ali procese, povezane z gospodarskimi dejavnostmi, ki izpolnjujejo le nekatere zahteve iz člena 3 navedene uredbe.

5. Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 49 te direktive za dopolnitev odstavkov 1, 2, 3 in 4 tega člena, da se določita vsebina in prikaz informacij, ki jih je treba razkriti v skladu z navedenimi odstavki, vključno z vsebino informacij o gospodarskih dejavnostih, ki izpolnjujejo le nekatera merila iz člena 3 Uredbe (EU) 2020/852, ter metodologijo, ki jo je treba uporabiti za njihovo izpolnjevanje, ob upoštevanju posebnosti finančnih in nefinančnih podjetij ter tehničnih meril za pregled, določenih v skladu s to uredbo.“;

(6) člen 29b se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se črtata tretji in četrti pododstavek;
- (b) v odstavku 4, prvi pododstavek, se zadnji stavek nadomesti z naslednjim:
„V standardih poročanja o trajnostnosti se ne določi, da se razkrijejo kakršne koli informacije, ki bi jih morala podjetja pridobiti od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ki presegajo informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo iz člena 29ca.“;

(7) člen 29c se črta;

(8) vstavi se naslednji člen 29ca:

„Člen 29ca

Standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo

1. Da bi se podjetjem, ki niso podjetja iz člena 19a(1) in člena 29a(1), olajšalo prostovoljno poročanje informacij o trajnostnosti, Komisija do *[štiri mesece po začetku veljavnosti te direktive]* v skladu s členom 49 sprejme delegirani akt o dopolnitvi te direktive, da se določijo standardi poročanja o trajnostnosti za prostovoljno uporabo s strani takih podjetij.

2. Standardi poročanja o trajnostnosti iz odstavka 1 so sorazmerni in ustrezni glede na zmogljivosti in značilnosti podjetij, za katera so zasnovani, ter glede na razsežnost

in kompleksnost njihovih dejavnosti. Z njimi se v največji možni meri določi tudi struktura, ki jo je treba uporabiti za prikaz teh informacij.“;

- (9) člen 29d se nadomesti z naslednjim:

„Člen 29d

Enotna elektronska oblika poročanja

1. Podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 19a te direktive, pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815*, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, ki se določi v navedeni delegirani uredbi. Dokler taka pravila o označevanju niso sprejeta z navedeno delegirano uredbo, se od podjetij ne zahteva, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami.

2. Obvladujoča podjetja, za katera veljajo zahteve iz člena 29a, svoje konsolidirano poslovno poročilo pripravijo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/815, ter svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z informacijami, ki jih je treba razkriti v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z elektronsko obliko poročanja, ki se določi v navedeni delegirani uredbi. Dokler taka pravila o označevanju niso sprejeta z navedeno delegirano uredbo, se od obvladujočih podjetij ne zahteva, da svoje poročanje o trajnostnosti opremijo z oznakami.

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/815 z dne 17. decembra 2018 o dopolnitvi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev enotne elektronske oblike poročanja (UL L 143, 29.5.2019, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“;

- (10) v členu 33 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se v skladu z zahtevami iz te direktive in, kadar je ustrezno, z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, Delegirano uredbo (EU) 2019/815, standardi poročanja o trajnostnosti iz člena 29b te direktive in zahtevami iz člena 29d te direktive pripravijo in objavijo naslednji dokumenti:

- (a) letni računovodski izkazi, poslovno poročilo in izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno, ter
- (b) konsolidirani računovodski izkazi, konsolidirana poslovna poročila, konsolidirana izjava o upravljanju podjetja, če se predloži ločeno.

Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice zagotovijo, da člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja, ki delujejo v okviru pristojnosti, ki so jim dodeljene z nacionalnim pravom, niso kolektivno odgovorni za zagotavljanje, da se poslovno poročilo ali konsolidirano poslovno poročilo, kadar je ustrezno, pripravi v skladu s členom 29d.“;

- (11) člen 34 se spremeni:

- (a) v drugem pododstavku odstavka 1 se točka (aa) nadomesti z naslednjim:
- „(aa) kadar je ustrezno, izrazi(-jo) mnenje na podlagi posla dajanja omejenega zagotovila glede skladnosti poročanja o trajnostnosti z zahtevami iz te direktive, vključno s skladnostjo poročanja o trajnostnosti s standardi poročanja, sprejetimi na podlagi člena 29b, postopka, ki ga izvaja podjetje za določitev informacij, o katerih se poroča na podlagi navedenih standardov poročanja, in skladnostjo z zahtevo po tem, da se poročanje o trajnostnosti opremlja z oznakami v skladu s členom 29d, ter glede izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 8 Uredbe (EU) 2020/852;“;
- (b) vstavi se naslednji odstavek 2a:
- „2a. Države članice zagotovijo, da je mnenje iz odstavka 1, drugi pododstavek, točka (aa), pripravljeno ob polnem spoštovanju obveznosti podjetij, da od podjetij v svoji vrednostni verigi, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu na dan bilance stanja ne presega 1 000, ne poskušajo pridobiti kakršnih koli informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29ca, razen dodatnih informacij o trajnostnosti, ki se običajno izmenjujejo med podjetji v zadevnem sektorju.“;
- (12) v členu 40a se odstavek 1 spremeni:
- (a) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:
- „Prvi pododstavek se uporablja samo za velika odvisna podjetja, kot so opredeljena v členu 3(4) te direktive.“;
- (b) četrti in peti pododstavek se nadomestita z naslednjim:
- „Pravilo iz tretjega pododstavka se uporablja za podružnico samo, kadar podjetje iz tretje države nima odvisnega podjetja iz prvega pododstavka in kadar je podružnica v predhodnem poslovnem letu ustvarila čisti prihodek, ki presega prag iz člena 3(4), točka (b), te direktive.
- Prvi in tretji pododstavek se uporabljata za odvisna podjetja ali podružnice iz navedenih pododstavkov samo, kadar je podjetje iz tretje države na ravni skupine oziroma, če to ni ustrezno, na posamični ravni, v Uniji ustvarilo čisti prihodek, ki presega 450 000 000 EUR v vsakem od zadnjih dveh zaporednih poslovnih let.“;
- (13) člen 49 se spremeni:
- (a) vstavijo se naslednji odstavki 3c do 3e:
- „3c. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19b(5), člena 29aa(5) in člena 29ca se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datum začetka veljavnosti direktive o spremembi].
- 3d. Prenos pooblastila iz člena 19b(5), člena 29aa(5) in člena 29ca lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
- 3e. Komisija pred sprejetjem in med pripravo delegiranih aktov v skladu s členom 19b(5) in členom 29aa(5) zbere vse potrebno strokovno znanje, tudi v

posvetovanjih s strokovnjaki iz strokovne skupine držav članic za trajnostno financiranje iz člena 24 Uredbe (EU) 2020/852.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 1(2), člena 3(13), člena 19b, člena 29aa, členov 29b, 29ca ali 40b ali člena 46(2), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“.

Člen 3

Spremembe Direktive (EU) 2022/2464

V Direktivi (EU) 2022/2464 se člen 5(2) spremeni:

(1) prvi pododstavek se spremeni:

(a) točka (a) se črta;

(b) točka (b) se spremeni:

(i) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) za velika podjetja, katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 1 000;“;

(ii) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) za obvladujoča podjetja velike skupine, katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 1 000.“;

(c) točka (c) se črta;

(2) tretji pododstavek se spremeni:

(a) točka (a) se črta;

(b) točka (b) se spremeni:

(i) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so velika podjetja v smislu člena 3(4) Direktive 2013/34/EU in katerih povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja večje od 1 000;“;

(ii) točka (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) za izdajatelje, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka (d), Direktive 2004/109/ES, ki so obvladujoča podjetja velike skupine, katere povprečno število zaposlenih v poslovnem letu je na dan bilance stanja na konsolidirani podlagi večje od 1 000.“;

(c) točka (c) se črta.

Člen 4

Spremembe Direktive (EU) 2024/1760

Direktiva (EU) 2024/1760 se spremeni:

- (1) v členu 1(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) obveznosti podjetij, da sprejmejo načrt za prehod za blažitev podnebnih sprememb, vključno z izvedbenimi ukrepi, katerih cilj je po najboljših močeh zagotoviti, da sta poslovni model in strategija podjetja združljiva s prehodom na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom.“;
- (2) v členu 3(1) se točka (n) nadomesti z naslednjim:

„(n) ‚deležniki‘ pomenijo zaposlene v podjetju, zaposlene v njegovih hčerinskih družbah in njegovih poslovnih partnerjih, njihove sindikate in predstavnike delavcev ter posameznike ali skupnosti, na pravice ali interese katerih neposredno vplivajo ali bi lahko neposredno vplivali izdelki, storitve in dejavnosti podjetja, njegovih hčerinskih družb in poslovnih partnerjev, ter zakonite predstavnike teh posameznikov ali skupnosti;“;
- (3) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Raven harmonizacije

1. Brez poseganja v člen 1(2) in (3) države članice v svoje nacionalno pravo ne uvedejo določb na področju, ki ga ureja ta direktiva, ki določajo obveznosti skrbnega pregleda človekovih pravic in okolja, ki se razlikujejo od obveznosti iz členov 6 in 8, člena 10(1) do (5), člena 11(1) do (6) in člena 14.
 2. Ne glede na odstavek 1 ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da v svoje nacionalno pravo uvedejo strožje določbe, ki se razlikujejo od tistih, ki so določene v določbah, ki niso člena 6 in 8, člen 10(1) do (5), člen 11(1) do (6) in člen 14, ali določbe, ki so bolj specifične v smislu cilja ali zajetega področja, vključno z urejanjem določenih izdelkov, storitev ali razmer, da bi dosegle drugačno raven varstva človekovih pravic, pravic na področju zaposlovanja in socialnih pravic ter okolja ali podnebja.“;
- (4) člen 8 se spremeni:
 - (a) v odstavku 2 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) izvajanje – na podlagi rezultatov evidentiranja iz točke (a) – poglobljene ocene svojega poslovanja, poslovanja svojih hčerinskih družb in, če so te povezane z njihovimi verigami dejavnosti, svojih neposrednih poslovnih partnerjev na področjih, na katerih je bilo prepoznano, da bodo negativni vplivi najverjetnejši in najresnejši.“;
 - (b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Kadar ima podjetje verjetne informacije, ki kažejo, da so ali bi lahko nastali negativni vplivi na ravni poslovanja posrednega poslovnega partnerja, izvede poglobljeno oceno. Podjetje tako oceno izvede vedno, kadar je posredna

in ne neposredna narava odnosa s poslovnim partnerjem posledica umetne ureditve, ki ne odraža gospodarske stvarnosti, ampak kaže na izogibanje odstavku 2, točka (b). Kadar ocena potrди verjetnost ali obstoj negativnega vpliva, se šteje, da je bil prepoznan.

Prvi pododstavek ne posega v to, da podjetje pri izbiri neposrednega poslovnega partnerja upošteva razpoložljive informacije o posrednih poslovnih partnerjih ter ali lahko ti poslovni partnerji upoštevajo pravila in načela iz kodeksa ravnanja podjetja.

Ne glede na prvi pododstavek podjetje ne glede na to, ali so na voljo verjetne informacije o posrednih poslovnih partnerjih, od neposrednega poslovnega partnerja zahteva pogodbeno zagotovila, da bo ta poslovni partner zagotovil skladnost s kodeksom ravnanja podjetja s pridobitvijo ustreznih pogodbenih zagotovil od svojih poslovnih partnerjev. Ustrezno se uporablja člen 10(2), točki (b) in (e).“;

- (c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar je mogoče informacije, potrebne za poglobljeno oceno iz odstavka 2, točka (b), in odstavka 2a pridobiti od različnih poslovnih partnerjev, podjetje da prednost zahtevanju takih informacij, kadar je to razumno, neposredno od poslovnega partnerja ali partnerjev, kjer je verjetnost, da se bodo pojavili negativni vplivi, največja.“;

- (d) doda se naslednji odstavek 5:

„5. Države članice zagotovijo, da podjetja za evidentiranje iz odstavka 2, točka (a), od neposrednih poslovnih partnerjev z manj kot 500 zaposlenimi ne poskušajo pridobiti informacij, ki presegajo informacije, določene v standardih za prostovoljno uporabo iz člena 29a Direktive 2013/34/EU.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko podjetje, kadar so za evidentiranje iz odstavka 2, točka (a), potrebne dodatne informacije, ker obstajajo znaki verjetnih negativnih vplivov ali ker standardi ne zajemajo ustreznih vplivov, in kadar takih dodatnih informacij ni mogoče razumno pridobiti z drugimi sredstvi, poskuša pridobiti take informacije od tega poslovnega partnerja.“;

- (5) v členu 10 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Kar zadeva morebitne negativne vplive iz odstavka 1, ki jih z ukrepi iz odstavkov 2, 4 in 5 ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti, podjetje v skrajnem primeru:

- (a) ne sklepa novih ali ne podaljšuje obstoječih odnosov s poslovnim partnerjem, v zvezi s katerim ali v verigi dejavnosti katerega je vpliv nastal,
- (b) če to dovoljuje pravo, ki ureja njegov odnos z zadevnim poslovnim partnerjem, brez nepotrebnega odlašanja sprejme in izvaja okrepljen načrt preprečevalnih ukrepov za določen negativni vpliv, če se upravičeno pričakuje, da bodo ta prizadevanja uspešna, in
- (c) uporabi ali poveča svoj pritisk z začasno prekinitvijo poslovnega odnosa v zvezi z zadevnimi dejavnostmi.

Dokler se upravičeno pričakuje, da bo okrepljeni načrt preprečevalnih ukrepov uspešen, zgolj dejstvo, da se sodelovanje s poslovnim partnerjem nadaljuje, ne sproži odgovornosti podjetja.

Pred začasno prekinitvijo poslovnega odnosa podjetje oceni, ali bi bilo mogoče razumno pričakovati, da bodo negativni vplivi tega dejanja očitno resnejši od negativnega vpliva, ki ga ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti. V tem primeru se od podjetja ne zahteva, da začasno prekine poslovni odnos, in lahko pristojnemu nadzornemu organu poroča o ustrezno utemeljenih razlogih za to odločitev.

Države članice zagotovijo možnost začasne prekinitve poslovnega odnosa v pogodbah, ki jih ureja njihova zakonodaja, v skladu s prvim pododstavkom, razen za pogodbe, pri katerih so stranke zakonsko zavezane, da jih sklenejo.

Kadar se podjetje odloči začasno prekiniti poslovni odnos, sprejme ukrepe za preprečevanje, ublažitev ali odpravo vplivov začasne prekinitve, o tem v razumnem roku obvesti zadevnega poslovnega partnerja in odločitev redno pregleduje.

Če se podjetje odloči, da ne bo začasno prekinilo poslovnega odnosa na podlagi tega člena, spremlja morebitni negativni vpliv in redno ocenjuje svojo odločitev ter ali so na voljo nadaljnji ustrezni ukrepi.“;

(6) v členu 11 se odstavek 7 nadomesti z naslednjim:

„7. Kar zadeva dejanske negativne vplive iz odstavka 1, ki jih z ukrepi iz odstavkov 3, 5 in 6 ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti, podjetje v skrajnem primeru:

- (a) ne sklepa novih ali ne podaljšuje obstoječih odnosov s poslovnim partnerjem, v zvezi s katerim ali v verigi dejavnosti katerega je vpliv nastal,
- (b) če to dovoljuje pravo, ki ureja njegov odnos z zadevnim poslovnim partnerjem, brez nepotrebnega odlašanja sprejme in izvaja okrepljen načrt preprečevalnih ukrepov za določen negativni vpliv, če se upravičeno pričakuje, da bodo ta prizadevanja uspešna, in
- (c) uporabi ali poveča svoj pritisk z začasno prekinitvijo poslovnega odnosa v zvezi z zadevnimi dejavnostmi.

Dokler se upravičeno pričakuje, da bo okrepljeni načrt preprečevalnih ukrepov uspešen, zgolj dejstvo, da se sodelovanje s poslovnim partnerjem nadaljuje, ne sproži odgovornosti podjetja.

Pred začasno prekinitvijo poslovnega odnosa podjetje oceni, ali bi bilo mogoče razumno pričakovati, da bodo negativni vplivi tega dejanja očitno resnejši od negativnega vpliva, ki ga ni bilo mogoče preprečiti ali ustrezno ublažiti. V tem primeru se od podjetja ne zahteva, da začasno prekine poslovni odnos, in lahko pristojnemu nadzornemu organu poroča o ustrezno utemeljenih razlogih za to odločitev.

Države članice zagotovijo možnost začasne prekinitve poslovnega odnosa v pogodbah, ki jih ureja njihova zakonodaja, v skladu s prvim pododstavkom, razen za pogodbe, pri katerih so stranke zakonsko zavezane, da jih sklenejo.

Kadar se podjetje odloči začasno prekiniti poslovni odnos, sprejme ukrepe za preprečevanje, ublažitev ali odpravo vplivov začasne prekinitve, o tem v razumnem roku obvesti zadevnega poslovnega partnerja in odločitev redno pregleduje.

Če se podjetje odloči, da ne bo začasno prekinilo poslovnega odnosa na podlagi tega člena, spremlja morebitni negativni vpliv in redno ocenjuje svojo odločitev ter ali so na voljo nadaljnji ustrezni ukrepi.“;

(7) v členu 13 se odstavek 3 spremeni:

- (a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Posvetovanje z ustreznimi deležniki poteka v naslednjih fazah postopka skrbnega pregleda.“;

(b) točki (c) in (e) se črtata;

(8) v členu 15 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Taka ocenjevanja po potrebi temeljijo na kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikih ter se izvajajo brez nepotrebnega odlašanja po vsaki bistveni spremembi, sicer pa vsaj vsakih pet let in kadar koli obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da ukrepi niso več zadostni ali učinkoviti ali da se lahko pojavijo nova tveganja za pojav navedenih negativnih vplivov.“;

(9) v členu 19 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Smernice iz odstavka 2, točka (a), se dajo na voljo do 26. julija 2026, smernice iz odstavka 2, točki (d) in (e), do 26. januarja 2027 ter smernice iz odstavka 2, točke (b), (f) in (g), do 26. julija 2027.“;

(10) v členu 22(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da podjetja iz člena 2(1), točke (a), (b) in (c), ter člena 2(2), točke (a), (b) in (c), sprejmejo načrt za prehod za blažitev podnebnih sprememb, vključno z izvedbenimi ukrepi, katerih cilj je po najboljših močeh zagotoviti, da sta poslovni model in strategija podjetja združljiva s preходом na trajnostno gospodarstvo in omejitvijo globalnega segrevanja na 1,5 °C v skladu s Pariškim sporazumom ter ciljem doseganja podnebne nevtralnosti, kot je določen v Uredbi (EU) 2021/1119, vključno z njenima vmesnima ciljema podnebne nevtralnosti in ciljem podnebne nevtralnosti do leta 2050, ter, kadar je ustrezno, izpostavljenostjo podjetja dejavnostim, povezanim s premogom, nafto in plinom.“;

(11) v členu 27 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija v sodelovanju z državami članicami izda smernice za pomoč nadzornim organom pri določanju ravni kazni v skladu s tem členom. Države članice v svojem nacionalnem pravu za prenos te direktive ne določijo zgornje meje denarnih kazni, ki bi nadzornim organom preprečila uvedbo kazni v skladu z načeli in dejavniki iz odstavkov 1 in 2.“;

(12) člen 29 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če je podjetje v skladu z nacionalnim pravom spoznano za odgovorno za škodo, povzročeno fizični ali pravni osebi zaradi neizpolnjevanja zahtev glede skrbnega pregleda iz te direktive, države članice zagotovijo, da imajo te osebe pravico do polne odškodnine. Polna odškodnina ne pomeni čezmernih odškodnin, bodisi kazenskih odškodnin, večkratnih zneskov odškodnin ali drugih vrst odškodnin.“;

(c) v odstavku 3 se črta točka (d);

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Podjetja, ki so sodelovala v pobudah industrije ali večdeležniških pobudah ali uporabila preverjanje, ki ga opravi neodvisna tretja oseba, ali pogodbene klavzule za podporo pri izvajanju obveznosti skrbnega pregleda, se lahko kljub temu štejejo za odgovorna v skladu z nacionalnim pravom.“;

- (e) v odstavku 5 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:
„Civilna odgovornost podjetja za škodo iz tega člena ne posega v civilno odgovornost njegovih hčerinskih družb ali katerih koli neposrednih in posrednih poslovnih partnerjev v verigi dejavnosti podjetja.“;
- (f) odstavek 7 se črta;
- (13) v členu 36 se črta odstavek 1.

Člen 5

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [12 mesecev po začetku veljavnosti]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 6

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 7

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC IN DIGITALNIH RAZSEŽNOSTI
ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1.	OZADJE PREDLOGA	1
•	Razlogi za predlog in njegovi cilji	1
•	Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike	7
•	Skladnost z drugimi politikami Unije	8
2.	PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST	9
•	Pravna podlaga	9
•	Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)	9
•	Sorazmernost	9
•	Izbira instrumenta	10
3.	REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA	10
•	Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje	10
•	Posvetovanja z deležniki	10
•	Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj	12
•	Ocena učinka	12
•	Primernost in poenostavitev ureditve	13
•	Temeljne pravice	13
4.	PRORAČUNSKE POSLEDICE	13
5.	DRUGI ELEMENTI	14
•	Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja	14
•	Obrazložitveni dokumenti (za direktive)	14
•	Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga	14
1.	OKVIR PREDLOGA/POBUDE	3
1.1	Naslov predloga/pobude	3
1.2	Zadevna področja	3
1.3	Cilji	3
1.3.1	Splošni cilji	3
1.3.2	Specifični cilji	3
1.3.3	Pričakovani rezultati in posledice	4
1.3.4	Kazalniki smotrnosti	4
1.4	Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša	5
1.5	Utemeljitev predloga/pobude	5

1.5.1	Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude	5
1.5.2	Dodana vrednost ukrepanja EU (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene tega oddelka je „dodana vrednost ukrepanja EU“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja EU in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.....	6
1.5.3	Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti	6
1.5.4	Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti	6
1.5.5	Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev	6
3.	OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE	7
3.1	Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice..	7
4.	DIGITALNE RAZSEŽNOSTI	7
4.1	Zahteve digitalnega pomena	7
4.2	Podatki	8
4.3	Digitalne rešitve	8
4.4	<i>Ocena interoperabilnosti</i>	8
4.5	Ukrepi v podporo digitalnemu izvajanju	8

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1 Naslov predloga/pobude

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760 v zvezi z nekaterimi zahtevami glede poročanja podjetij o trajnostnosti in skrbnega pregleda za podjetja.

1.2 Zadevna področja

Unija kapitalskih trgov, unija prihrankov in naložb, evropski zeleni dogovor, strategija za financiranje trajnostne rasti, pravo gospodarskih družb in upravljanje podjetij.

1.3 Cilji

1.3.1 Splošni cilji

Splošna cilja tega zakonodajnega predloga sta poenostavitev in zmanjšanje nekaterih elementov direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760, da se zmanjša breme poročanja in skrbnega pregleda za podjetja, ki spadajo na področje uporabe zahtev.

Namen tega predloga je z zmanjšanjem upravnega bremena, povezanega z zahtevami glede poročanja, in stroškov izpolnjevanja obveznosti v zvezi s skrbnim pregledom glede trajnostnosti, ki izhajajo iz navedene zakonodaje, povečati sorazmernost okvira in konkurenčnost evropskih podjetij, hkrati pa tudi ohraniti cilje evropskega zelenega dogovora.

1.3.2 Specifični cilji

Namen specifičnih ciljev predlaganih sprememb Direktive 2013/34/EU, vključenih v ta predlog, je doseči naslednje rezultate:

- zmanjšati število podjetij, ki spadajo na področje uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti, na velika podjetja z več kot 1 000 zaposlenimi;
- zmanjšati kaskadne učinke na MSP in manjša velika podjetja z uvedbo standarda za prostovoljno poročanje o trajnostnosti za MSP (prostovoljni standard za MSP) kot zgornje meje glede obsega informacij v vrednostni verigi za vsa podjetja, za katera ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti;
- določiti sorazmeren standard za prostovoljno uporabo s strani podjetij, za katera ne veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti;
- odpraviti pooblastilo Komisiji za sprejetje sektorskih standardov poročanja o trajnostnosti.

Namen specifičnih ciljev predlaganih sprememb Direktive 2006/43/ES, vključenih v ta predlog, je doseči naslednje rezultate:

- črtati obveznost Komisije, da do oktobra 2026 sprejme standarde za dajanje zagotovil o trajnostnosti. Komisija bo do leta 2026 izdala ciljno usmerjene smernice o dajanju zagotovil.

Namen specifičnih ciljev predlaganih sprememb Direktive (EU) 2022/2464, vključenih v ta predlog, je doseči naslednje rezultate:

- odraziti zmanjšanje števila podjetij, ki spadajo na področje uporabe poročanja o trajnostnosti v skladu s členoma 19a in 29a računovodske direktive, v ustrezni določbi, ki določa datume začetka uporabe pravil o poročanju o trajnostnosti.

Namen specifičnih ciljev predlaganih sprememb Direktive (EU) 2024/1760, vključenih v ta predlog, je doseči naslednje rezultate:

- poenostaviti izbrane zahteve glede skrbnega pregleda, da bi se izognili nepotrebni zapletenosti in stroškom za velika podjetja, ki spadajo na področje uporabe;
- dodatno zmanjšati kaskadne učinke na MSP in mala podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo v vrednostnih verigah velikih podjetij, ki spadajo na področje uporabe, z omejitvijo zahtev po informacijah.

1.3.3 Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Pričakovani rezultati in posledice predlaganih sprememb so poenostaviti zahteve glede poročanja o trajnostnosti in tako zmanjšati upravno breme za podjetja v zvezi s tem, hkrati pa ohraniti cilje evropskega zelenega dogovora in akcijskega načrta za trajnostno financiranje. Pričakuje se tudi, da bodo predlagane spremembe podjetjem, ki spadajo na področje uporabe, pri poročanju o trajnostnosti prinesle znatne prihranke pri stroških. Podobno se pričakuje, da bodo spremembe zahtev glede skrbnega pregleda človekovih pravic in okolja poenostavile povezane poslovne procese in postopke v primerjavi z direktivo, kot velja (ki še ni prenesena oziroma se še ne uporablja).

1.3.4 Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti je uporabil prvi sklop podjetij, ki prve izjave o trajnostnosti objavljajo predvsem v prvi polovici leta 2025. Zato ni bilo mogoče opraviti naknadne ocene ali preverjanja primernosti nobenega od zakonodajnih aktov.

Za spremljanje napredka pri doseganju specifičnih ciljev predloga bo Komisija preučila možnost organizacije izmenjav z deležniki v različnih oblikah ter rednih anket uporabnikov informacij o trajnostnosti in podjetij, ki take informacije poročajo, odvisno od razpoložljivosti finančnih sredstev. V skladu s členom 6 direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti mora Komisija do aprila 2029 predložiti poročilo o izvajanju direktive.

Komisija se v tem predlogu zavezuje tudi k reviziji prvega sklopa ESRS. V skladu z Direktivo 2013/34/EU mora Komisija te standarde poročanja o trajnosti, tudi tiste za mala in srednja podjetja, pregledati vsaka tri leta, da bi upoštevala relevanten razvoj dogodkov, tudi na področju mednarodnih standardov.

Izvajanje direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, kakor je bila spremenjena, in njena učinkovitost pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti pri obravnavanju negativnih vplivov, bosta prav tako predmet rednega ocenjevanja v skladu s členom 36 navedene direktive.

Za spremljanje napredka pri teh predlogih se bo uporabljalo več kazalnikov, kot so učinkovitost in pravočasnost predlaganih ukrepov, učinkovitost postopkov za zbiranje in obdelavo podatkov v skladu z zahtevami glede poročanja o trajnostnosti ter cilj

omejitve upravnega bremena in izogibanja nepotrebnim ali podvojenim zahtevam glede poročanja.

V skladu s členom 36 direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti bo Komisija do 26. julija 2030 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o izvajanju te direktive in njeni učinkovitosti pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti pri obravnavanju negativnih vplivov. Poročilo bo med drugim zajemalo vplive te direktive na MSP, področje uporabe te direktive v smislu zajetih podjetij, opredelitev pojma „veriga dejavnosti“; Prilogo, vključno s tem, ali bi jo bilo treba razširiti, da bi zajemala dodatne negativne vplive; pravila o boju proti podnebnim spremembam; učinkovitost mehanizmov izvrševanja, kazni in pravil v zvezi s civilno odgovornostjo; raven harmonizacije, vključno z zbliževanjem in razhajanjem določb nacionalnega zakona pri prenosu te direktive.

1.4 Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☐ Nov ukrep

☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa³³

☐ Podaljšanje obstoječega ukrepa

☒ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.5 Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1 *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Komisija s tem predlogom predlaga direktivo o spremembi več določb direktiv 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 in (EU) 2024/1760. Ko bosta zakonodajalca dosegla dogovor o vsebini predloga, bodo imele države članice na voljo določeno obdobje za prenos sprememb, uvedenih s to direktivo, v nacionalno zakonodajo.

Komisija v ločenem zakonodajnem predlogu predlaga odlog uporabe zahtev glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU za obdobje dveh let za vsa velika podjetja in MSP, ki kotirajo na borzi – vključno z izdajatelji iz tretjih držav, ki dosegajo te pragove velikosti –, ki trenutno spadajo na področje uporabe in morajo izpolnjevati pravila o poročanju o trajnostnosti od poslovnega leta 2025 naprej. Komisija v istem predlogu predlaga tudi, da se za eno leto odloži rok za prenos (na 26. julij 2027) in prvi val uporabe (26. julij 2028) pravil o skrbnem pregledu glede trajnostnosti iz Direktive 2024/1760.

Komisija predlaga tudi revizijo Delegirane uredbe Komisije (EU) 2023/2772 (evropski standardi poročanja o trajnostnosti). Komisija bo revidirani delegirani akt o ESRS sprejela pravočasno, da bi tista podjetja v drugem valu, ki bi morala na podlagi direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti začeti poročati leta 2028 za poslovno leto 2027, lahko uporabljala revidirane standarde.

Za spremljanje napredka pri doseganju specifičnih ciljev predloga bo Komisija preučila možnost organizacije izmenjav z deležniki v različnih oblikah ter rednih anket uporabnikov informacij o trajnostnosti in podjetij, ki take informacije poročajo, odvisno od razpoložljivosti finančnih sredstev. V skladu s členom 6 direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti mora Komisija do aprila 2029 predložiti poročilo o

³³

Po členu 58(2), točka (a) oz. (b), finančne uredbe.

izvajanju direktive. Izvajanje direktive o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, kakor je bila spremenjena, in njena učinkovitost pri izpolnjevanju njenih ciljev, zlasti pri obravnavanju negativnih vplivov, bosta prav tako predmet rednega ocenjevanja v skladu s členom 36 navedene direktive. Ta predlog ne zahteva načrta za izvedbo.

- 1.5.2 *Dodana vrednost ukrepanja EU (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene tega oddelka je „dodana vrednost ukrepanja EU“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja EU in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Računovodska direktiva, kakor je bila spremenjena z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, že ureja razkritje informacij o trajnostnosti v EU. Skupna pravila o poročanju o trajnostnosti in dajanju zagotovil o njegovi zanesljivosti zagotavljajo enake konkurenčne pogoje za podjetja s sedežem v različnih državah članicah. Znatne razlike v zahtevah glede poročanja in dajanja zagotovil o trajnostnosti med državami članicami bi povzročile dodatne stroške in zapletenost za podjetja, ki poslujejo čezmejno, kar bi škodilo enotnemu trgu. Države članice same ne morejo spremeniti obstoječe zakonodaje EU, da bi zmanjšale breme za podjetja.

Podobno direktiva o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti že določa harmoniziran regulativni okvir za skrbni pregled v podjetjih glede trajnostnosti in zajema tudi nekatera podjetja iz tretjih držav, dejavna na trgu EU, kar zagotavlja enake konkurenčne pogoje na tem področju politike.

- 1.5.3 *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

se ne uporablja

- 1.5.4 *Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti*

se ne uporablja

- 1.5.5 *Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev*

se ne uporablja

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1 Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

n. r.

4. DIGITALNE RAZSEŽNOSTI

4.1 Zahteve digitalnega pomena

Zahteve glede poročanja, uvedene z Direktivo 2013/34/EU, od podjetij zahtevajo, da zbirajo in poročajo podatke o svojih vplivih, tveganjih in priložnostih v zvezi s pomembnimi zadevami v zvezi s trajnostnostjo. To vključuje identifikacijo, zbiranje, obdelavo, preverjanje in objavo pomembnih podatkov. Podjetja za zbiranje ustreznih podatkov pogosto uporabljajo digitalne platforme za zbiranje in deljenje podatkov. Poleg tega podjetja za shranjevanje in obdelavo podatkov za namene poročanja o trajnostnosti pogosto uporabljajo tudi digitalna orodja za upravljanje podatkov.

Uporabniki informacij o trajnostnosti vse pogostejše pričakujejo, da so te informacije dostopne ter jih je mogoče primerjati in strojno brati v digitalnih oblikah. Države članice morajo zahtevati, da podjetja, za katera veljajo zahteve glede poročanja o trajnostnosti iz Direktive 2013/34/EU, svoja poslovna poročila dajo na voljo javnosti, in sicer brezplačno na svojih spletnih mestih. Digitalizacija ustvarja priložnosti za učinkovitejše izkoriščanje informacij in omogoča znatne prihranke pri stroških za uporabnike in podjetja. Digitalizacija poleg tega omogoča centralizacijo podatkov na ravni Unije in držav članic, in sicer v odprti in dostopni obliki, ki omogoča lažje branje in primerjavo podatkov. Te zahteve tudi dopolnjujejo vzpostavitev evropske enotne točke dostopa (ESAP) za javne informacije o podjetjih.

V zvezi s posebnimi zahtevami v okviru direktive, ki so digitalnega pomena, glej spodaj.

Direktiva 2013/34/EU zahteva od podjetij, za katera velja poročanje o trajnostnosti, da pripravijo svoje poslovno poročilo v elektronski obliki poročanja, določeni v členu 3 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/815 (v nadaljnjem besedilu: delegirana uredba o enotni elektronski obliki poročanja). Od teh podjetij zahteva tudi, da svoje poročanje o trajnostnosti, vključno z razkritji, ki se zahtevajo s členom 8 Uredbe (EU) 2020/852, opremijo z oznakami v skladu z digitalno taksonomijo, ki jo sprejme Komisija s spremembo delegirane uredbe o enotni elektronski obliki poročanja.

Digitalna taksonomija za standarde Unije za poročanje o trajnostnosti bo omogočila označevanje in strojno berljivost poročanja o trajnostnosti. Do sprejetja te digitalne taksonomije podjetjem svojih izjav o trajnostnosti ni treba opremiti z oznakami. Glede na to, da bo izjava o trajnostnosti postala strojno berljiva šele, ko bo vključena v dokument XHTML in opremljena z oznakami v skladu z digitalno taksonomijo, podjetjem do sprejetja digitalne taksonomije tudi ni treba pripraviti poslovnega poročila v XHTML.

Deležniki, na katere vplivajo te zahteve, vključujejo podjetja, ki morajo pripraviti in objaviti izjavo o trajnostnosti, ki je bila digitalno označena in zagotovljena v obliki XHTML, ter ponudnike dajanja zagotovil, ki morajo preveriti, ali izjava o trajnostnosti izpolnjuje potrebne zahteve.

Ta predlog ne spreminja obstoječih pravil o digitalnem označevanju ali obliki, uvedenih z direktivo o poročanju podjetij o trajnostnosti, ki bodo izboljšala digitalno poročanje in omogočila uporabo umetne inteligence pri uporabi informacij, ki jih poročajo podjetja.

Kar zadeva direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, digitalna orodja in tehnologije, kot so orodja in tehnologije, ki se uporabljajo za sledenje, nadzor ali spremljanje surovin, blaga in proizvodov v celotnih vrednostnih verigah (na primer satelitov, brezпилotnih zrakoplovov, radarjev ali platformnih rešitev), bi lahko podprli in zmanjšali stroške zbiranja podatkov za upravljanje vrednostne verige, vključno z odkrivanjem in ocenjevanjem negativnih vplivov, preprečevanjem in blažitvijo ter spremljanjem učinkovitosti ukrepov skrbnega pregleda.

4.2 Podatki

Glej oddelek zgoraj.

4.3 Digitalne rešitve

Glej oddelek zgoraj.

4.4 Ocena interoperabilnosti

n. r.

4.5 Ukrepi v podporo digitalnemu izvajanju

Za lažje nemoteno izvajanje zahtev digitalnega pomena, opredeljenih v oddelku 4.1, je Komisija vključena v več pobud.

Prvič, potrebna bo digitalna taksonomija za standarde Unije za poročanje o trajnostnosti, da se bodo lahko poročane informacije označile v skladu s temi standardi poročanja o trajnostnosti. Komisija bo po prejemu strokovnega nasveta ESMA z delegiranim aktom sprejela digitalno taksonomijo za označevanje informacij o trajnostnosti.

Drugič, v okviru Instrumenta za tehnično podporo za leto 2025 namerava Komisija začeti vodilni večdržavni projekt z imenom „Izboljšanje poročanja o trajnostnosti za podjetja“. Ta pobuda je namenjena krepitvi zmogljivosti držav članic, da podprejo podjetja, zlasti MSP, pri izvajanju zahtev glede poročanja iz direktive o poročanju podjetij o trajnostnosti in taksonomije EU. Pri podpori v okviru te pobude se bo upošteval razvoj zahtev glede poročanja, pomembna pa bo tudi za MSP, ki ne kotirajo na borzi in za katera ne velja obvezno poročanje, vendar se soočajo z vse večjimi zahtevami po informacijah o trajnostnosti od svojih finančnih partnerjev in partnerjev v vrednostni verigi.

Tretjič, EFRAG je vzpostavila forum za MSP, kjer združuje ustrezne deležnike iz skupnosti MSP, da bi razpravljali o izvajanju zahtev glede poročanja o trajnostnosti ter o tem, kako je mogoče digitalne rešitve in orodja uporabiti za olajšanje poročanja o trajnostnosti za MSP.

Kar zadeva direktivo o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti, direktiva spodbuja uporabo digitalnih orodij in tehnologij ter od Komisije zahteva, da izda smernice s koristnimi informacijami in sklici na ustrezne vire, da bi podjetjem pomagali pri izpolnjevanju njihovih obveznosti skrbnega pregleda vzdolž njihove vrednostne verige. Podjetja bi morala pri uporabi digitalnih orodij in tehnologij upoštevati in ustrezno obravnavati morebitna tveganja, povezana s tem, ter vzpostaviti mehanizme za preverjanje ustreznosti pridobljenih informacij.